

ZORILE

REVISTĂ DE ASPIRAȚIE ȘI CULTURĂ

NUMĂRUL 33/2020

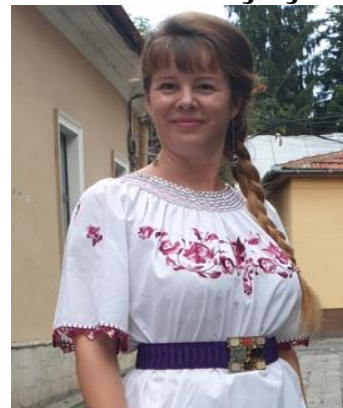
Îngrijit de **CRISTINA MOTOCU**,
profesor de limba și literatura română

ISSN 2247 - 4218

FERMECĂTOAREA TIRANIE A ȘCOLII

DE VORBĂ CU GENERAȚII IMAGINARE DE BARIȚIȘTI

**Director,
Prof. dr. Alina-Monica Bărăian**

„La 19 octombrie 1919 își deschide porțile primul liceu în limba română, **Liceul George Barițiu**. După zece ani de la Unire, la Cluj funcționau în limba română 17 grădinițe, 11 școli primare, 14 școli elementare, 9 pentru băieți și 5 pentru fete” – ne spunea prof. Lucia Țuculescu, în monografia colegiului de-acum, **Colegiul Național „George Barițiu”**.

Încă puțină istorie

Primul liceu românesc din Cluj a fost inițiat de Consiliul Dirigent, și a început să funcționeze în toamna lui 1919 într-o clădire preluată de stat, pe strada George Barițiu nr. 26. „Primul corp profesoral a fost alcătuit din 7 profesori din Vechiul Regat, un profesor de franceză, unul din Macedonia, ceilalți din Ardeal”, spune Monografia celor 90 de ani de existență. Și undeva mai departe: „Primul comitet Școlar al liceului și-a început activitatea în anul 1923-1924, alcătuit din părinți, doi delegați ai corpului profesoral, directorul – Al. Ciura în calitate de secretar. Președintele comitetului a fost, timp de mai mulți ani, prof. univ. Emil Racoviță”.

De-a lungul anilor, liceul G. Bariț s-a dovedit a fi o școală de maximă seriozitate, o fermecătoare tiranie a unui corp profesoral responsabil: **Dumitru**

Roșcău, Felicia Crișan, Lucia Vițelaru, Felicia Nana, Ilie Constantinescu, Vasile Langa, Hortensia Popescu, Monica Ghiuruțan – care au pus o amprentă serioasă pe faima de netăgăduit a liceului. Evident că nu i-am putut pomeni pe toți. Dar din strădania lor și a celorlalți au ieșit absolvenți barițiști plasați în elita profesioniștilor.

– Și lista este aproape nesfârșită, dacă ținem seama de toți scriitorii, criticii, medicii de renume, profesori universitari, muzicieni – din țară sau răspândiți pe meridianele lumii. Cum arată școala acum?

– Spun cu mâna pe inimă: liceul merge într-un continuu crescendo. S-a dezvoltat mult în ceea ce privește cifra de școlarizare. La primară avem două clase paralele, la învățământul gimnazial urcăm tot cu două clase pe nivel, iar la învățământul liceal avem cele trei clase, pe cele trei specializări pe care le-am consacrat din 1990 încoace. Este vorba despre profilul real, matematică-informatică cu intensiv informatică și cele două clase de uman, științe sociale și filologie cu predare în limba italiană. Această clasă este înființată printr-un memorandum de înțelegere semnat cu statul italian (2002 n.n). Limba italiană se predă și la nivel de gimnaziu, iar clasa de bilingv este la nivel liceal. Asta înseamnă 5-6 ore de predare a limbii italiene pe săptămână și predare pe grupe. Și important: există un vorbitor de italiană, trimis la noi de statul italian. Și vă pot asigura că lucrurile se mișcă într-o direcție foarte bună. ES Marco Giungi, ambasadorul plenipotențiar al Italiei în România, ES Massimo Hoval, consulul onorific al Italiei la Cluj și lectorul dl. Piergiorgio Mori au pus la punct un plan de stimulare a elevilor olimpici la italiană, precum și numeroase întâlniri cu comunitatea de afaceri a italienilor. Așadar, clasele de italiană au o mare deschidere și o activitate deosebit de intensă și în final au de câștigat numai elevii care își dau maximum de interes.

– *Colegiu Național George Barițiu* a ridicat în permanență ștacheta calității învățământului școlar?

– Rezultatele sunt bune și foarte bune. În ultimii 4 ani avem promovabilitate de sută la sută la examenele naționale atât la clasele a VIII-a, cât și la cele de bacalaureat, cu foarte multe participări la olimpiade, concursuri și o mare deschidere spre educația nonformală. Promovez ideea că școala trebuie să se deschidă spre comunitate. Asta înseamnă că școala nu poate fi ruptă de comunitate cu zidurile și porțile închise. Ea este parte integrantă din comunitate, iar comunitatea sprijină școala, în condițiile în care găsești modalitatea de a o atrage înspre tine. Avem numeroase contacte cu ONG-uri, care aduc foarte mult bine școlii. Educația juridică, identificarea cazurilor cu copii care au probleme acasă, consiliere psihologică, orientare școlară, relațiile cu universitățile au un impact deosebit în viața școlii noastre.

– **Anul acesta lansați evenimentele pentru sărbătorirea centenarului?**

– În primul rând vrem să conștientizăm că anul 2019 are o semnificație aparte. Nu numai pentru noi, evident. Iar asta înseamnă o serie de acțiuni de mediatizare, gândite într-un program aniversar. Apoi, inițiativa Primăriei de a ne include în programul „Zilele Clujului” este deosebit de benefică în acest an. Ideea este de a scoate în evidență și de a marca cele trei licee (Barițiu, Coșbuc și Racoviță), care împlinesc 100 de ani de existență. Asta până la finele anului școlar. Apoi, în toamnă, săptămână „Școala altfel” va avea un conținut cu totul... altfel: Vom avea o săptămână a „porților deschise” pentru toți absolvenții barițiști. Va fi și o zi dedicată manifestărilor festive (în Sala mare a Casei de cultură a studenților).

*Interviu acordat de directorul școlii, **prof. dr. Alina-Monia Băraian**,*

domnului Radu Vida, barițist din promoția 1971

și publicat de acesta în Ziarul Făclia de Cluj din 04.04.2019, nr. 8609, p. 7

GALA „MEDICINĂ, ARTĂ, CULTURĂ”
DEDICATĂ ANIVERSĂRII A 100 DE ANI DE LA
ÎNFIINȚAREA
COLEGIULUI NAȚIONAL “GEORGE BARIȚIU”

Director adjunct
Prof. dr. *Horațiu Popa-Bota*

Sub egida Universității de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu”, a Academiei Române, Filiala Cluj-Napoca, a Consiliului Județean Cluj și a Muzeului de Artă Cluj-Napoca, a fost organizată cea de-a 212-a ediție a Galei Medicină, Artă, Cultură, eveniment dedicat Colegiului Național „George Barițiu” din Cluj-Napoca la aniversarea centenarului.

Evenimentul, organizat și moderat de domnul Prof. Dr. Nicolae Hâncu a fost organizat în Sala Tonitza a Muzeului de Artă Cluj-Napoca, miercuri, 26 februarie 2020, ora 18.00. La inițiativa acestuia, ultimele ediții ale galei au fost organizate pentru evocarea instituțiilor centenare clujene; cu doar o lună în urmă au fost evidențiate Universitatea „Babeș-Bolyai” și Universitatea Tehnică.

Directorul muzeului, domnul Lucian Năstăsă-Kovacs, a ținut să menționeze în deschiderea galei ca nu își amintește ca Sala Tonitza să fi avut un număr așa de mare de audienți, lucru care ne-a onorat.

Fig. 1. Moderatorul galei, Prof. Dr. Nicolae Hâncu alături de directorul Muzelui de Artă domnul Lucian Năstasă-Kovacs.

Directorul colegiului, doamna Prof. Dr. Monica-Alina Băraian a susținut o prelegere intitulată „*Bariuțiu, prezent continuu*”; prelegerea a inclus un scurt istoric al școlii, enumerarea personalităților barițiste și o serie de repere care definesc în prezent colegiul. De asemenea, a fost prezentat rolul acestei școli de-a lungul celor 100 de ani de existență, în context național, regional și local.

Domnul academician Emil Burzo – președintele Filialei Cluj-Napoca a Academiei Române – barițist, promoția 1952, a susținut lucrarea “*Rememorări 1945-1952*”. Fiind o perioadă deosebit de dificilă din punct de vedere istoric și social, prea puțin menționată și amintită din cauza multiplelor cenzuri, auditoriul a asistat la o adevărată lecție de istorie.

Fig. 2. Domnul academician Emil Burzo – președintele Academiei Române, Filiala Cluj-Napoca – fost elev al liceului, promoția 1952.

În continuare a luat cuvântul doamna Prof. Univ. Dr. Gabriela Roman, medic la Clinica de Diabet, care a susținut lucrarea “*Liceul Barițiu și Școala de*

Medicină Clujeană”; prezentarea a etalat suita de medici barițiști, nu puțini la număr, care au datorat pregătirea de baza (în special biologie și chimie) colegiului nostru.

Doamna Prof. Univ. Dr. Mihaela Mudure a făcut o scurtă radiografie a proiectului “*Barițiștele*”, o lucrare care așteaptă lumina tiparului. Sperăm ca lansarea cărții să fie evocată în numărul următor al revistei. Au urmat Drd. Ligia Niculescu cu lucrarea “*Cultura barițistă*” și Adina Mureșan cu “*Nevoia de cultură*” într-o abordare mai aparte, adaptată zilelor noastre.

Barițistul Dr. Gelu Tampău a susținut lucrarea intitulată sugestiv “*Artiști barițiști*”. Acesta a făcut un adevărat tur al galeriei de artiști, fie foști profesori, fie foști elevi ai liceului: Pericle Capidan, Catul Bogdan, Teodor Harșia, Paul Sima, Ioan Antoniu, Vasile Pop, Vasile Săraci, Dan Bimbea, Barbu Bocu, Adrian Aramă, Cristian Paiu, Virgil Dobârtă, Emil Moritz, Manuela Botiș. Prin implicarea directă a profesoarei Manuela Botiș împreună cu părinții, imediat după terminarea prelegerilor, am fost invitați să vizităm expoziția din sălile alăturate, expoziție care a inclus lucrări ale artiștilor menționați mai sus.

Pe parcursul galei, au fost intercalate trei momente artistice susținute de elevi, îndrumați de doamna profesor Maria Leșe. Raluca Zmicală, elevă în clasa a XI-a B a interpretat la flaut piesa *Vals*, Ban Alexandru, elev în clasa a V-a a interpretat la chitară piesa *Rondo poco – Allegretto*, de Fernando Carulli iar Mureșan Alexandru din clasa a IX-a B a interpretat piesa *Twilight* de Kotaro Oshio.

Fig. 3. Eleva Raluca Zmicală, din clasa a XI-a B, îndrumată de doamna profesor Maria Leşe interpretând la flaut piesa *Vals*.

Gala a fost sponsorizată de MGV Transilvania și de Asociația “Colegiul George Barițiu” Cluj-Napoca. Au colaborat Studioul Teritorial de Radio și TVR Cluj precum și Ziarul Făclia. Asistența tehnică a fost asigurată de Serviciul

Aparatură și Material Didactic al UMF “Iuliu Hațieganu”. Le mulțumim pe această cale tuturor celor care au contribuit la buna organizare și la reușita evenimentului.

Ediția a 212-a a Galei Medicină, Artă, Cultură – care a reunit deopotrivă elevi, profesori, academicieni, medici, artiști, ingineri etc. – barițiști și nu numai, ne-a dovedit încă odată forța și contribuția acestui liceu la dezvoltarea mediului educațional, adevărată “rampă” de lansare spre mediul academic universitar.

PROMOȚIA 2020
CICLUL PRIMAR, GIMNAZIAL ȘI LICEAL

FLORENTINA OLTEAN
Bibliotecar

O carte este un dar, pe care îl poți deschide iar și iar...

*Pe parcursul anilor de școală 2016-2020, fondul bibliotecii a fost întrebuințat
cu asiduitate de următorii elevi, viitori absolvenți:*

CLASA a IV-a

INV. JUCAN CLAUDIA

INV. CRISTEA BIANCA

NR.CRT.	NUMELE ȘI PRENUMELE
1	BĂGĂCEAN GIULIA-CARINA
2	BERKI ROBERT-CĂTĂLIN
3	BLEDEA SEBASTIAN
4	BUIGA MARIA-DENISA
5	CHIRALI BOGDAN
6	COMĂNESCU MATEI-ȘTEFAN
7	COZMA ALEXANDRU-DANIEL
8	CRIȘAN RAREȘ-ALEXANDRU
9	DODUȚ ANDREI DANIEL
10	DRĂGAN RAREȘ-CRISTIAN
11	GORDEA ANTONIO-CIPRIAN
12	HARKO ANDRADA-AMADEEA

- 13 JUCAN ALEXANDRU-MATEI
- 14 LĂPUȘTEA VALENTINA-MARIA
- 15 LUNG ALEXANDRU RĂZVAN
- 16 MACAVEI AURORA ANDREEA
- 17 MOLDOVAN ARIANA-MARIA
- 18 MOLDOVAN PETRU-BOGDAN
- 19 NEAG VICTOR-ANDREI
- 20 NOBILI ALESSIA
- 21 NOBILI SIMONA
- 22 PERDE MIRIAM+ANA
- 23 PETREAN CĂLIN-RAUL
- 24 POPA MARIA-ISABELLA-ROBERTA
- 25 PUȘCAȘIU DENISA-ANDREEA
- 26 RUS PATRICK-MATEI
- 27 RUS SIMINA-ELENA
- 28 SĂMĂREANU ANTONIA-LILIANA
- 29 SĂMĂREANU MARIA-RITA
- 30 SVEDAC DENIS-RAYMOND
- 31 VARADI LUIZA MARIA

CLASA a VIII-a A

DIRIGINTE: prof. VLAICU

ALEXANDRINA

NR. CRT.	NUMELE ȘI PRENUMELE
1	BACHIȘ SONIA
2	BACIU DAN CRISTIAN
3	BEDE TUDOR
4	CALANYOȘ ALEXANDRA MARIA
5	CUREA SARA INGRID
6	GUȚU NICOLAS
7	HÎLMA TUDOR ȘTEFAN MOCEAN ANTONIA DIANA
8	LAVINIA
9	ORZOI MIHAI IULIU SERGIU
10	POP ARIANA NARCISA
11	POP RIANA-MARIA
12	ROGOZAN MATEI
13	RUS VLAD DRAGOȘ
14	ȘTEFAN LARISA-ANDREEA
15	TEODORESCU DORA GABRIELA
16	TOCACI TANIA
17	TOSZT RAUL FLORIN

CLASA A VIII-a B

*DIRIGINTE: prof. MĂRCUȘ
GIANINA*

NR. CRT.	NUMELE ȘI PRENUMELE
1	BAGITA ALEXANDRU-GEORGE
2	BLAND REBEKA-IZABELLA
3	BOJA TEODORA-ALEXANDRINA
4	CHETRARI PETRU
5	CHIȘ ALEXANDRA-MARIA
6	COJOCARU MIHAI
7	DEAK IRINA
8	DANCI ANDREEA-IRINA
9	DERIȚEI ȘERBAN-IONUȚ
10	FELECAN RALUCA-DARIA
11	GLUZER TONIA ADANIA
12	GRAUR IOAN ALEXANDRU
13	LUJERDEAN VICTOR
14	MERA DARIUS
15	MIRON EDUARD
16	NEGREA IELCIU ANTONIA
17	NUȚĂ ELIZA-MARIA
18	OBADĂ BIANCA-ANDREEA
19	PRECUP DAVID
20	SVIDERSKI CĂTĂLIN-BOGDAN
21	TUMINI ALEXANDRU-GIUSEPPE
22	VAHNOVANU IOANA-DOMNICA
23	ZEICU ALEXANDRA-ELENA

CLASA A XII-a A
MATEMATICĂ-
INFORMATICĂ

DIRIGINTE: prof. MOTOCU CRISTINA

NR. CRT.	NUMELE ȘI PRENUMELE
1	CĂLUGĂR TC. FRANCESCA MARIA
2	CERCEL VC. TUDOR DANIEL
3	CHELARU M. LAURENTIU
4	CHIȘ O. OVIDIU MARIAN
5	COROIU M.O. MIHAI-ADRIAN
6	COVACIU A. ALIN FLAVIU
7	DAVID DARIUS-CRISTIAN
8	DECEA A. TUDOR ANDREI
9	DREVE AM. SONIA LORENA
10	GRECEA ADRIANA
11	IANC S. CRISTIAN GABRIEL
12	JELER F. PAUL CĂLIN
13	KALLOS FRANCISC- ANDREI
14	MARIȘ A. OANA ALEXANDRA
15	MARTINOVICI D. DAVIAN PAUL
16	MATIȘ G. EUDORA BEATRICE
17	MĂTIEȘ M. RALUCA ADINA
18	QUAI A. ANTONIO IOAN
19	RAFA A. ALEXANDRA DENISA
20	RAȚU H. RAMONA
21	SEBENI ES. RĂZVAN

- 22 SECARA BOGDAN-MARIUS
23 SFÂRLEA I. IULIA-MARIA
24 STAN C. MARIA ANDREEA
25 ȘTEFAN FV. ANTONIA DENISA
26 TERC A. ADELINA DANIELA
27 TERC ANDREI-SORIN
28 TOCACI ROBERTO
29 TOMA I.E. ADRIAN
30 TOMOIAGĂ I. ANDREEA MARIA
31 TOȘA M. CRISTIAN TEOFIL
32 VANCEA TĂPĂLAGĂ DS.
VICTOR
33 VELEA V. TEODORA NINA

CLASA A XII-a B
ȘTIINȚE SOCIALE
DIRIGINTE: PROF. ZMICALĂ LAURA

NR. CRT	NUMELE ȘI PRENUMELE
1	BANDE S. ALEXANDRA ALINA
2	BODEA V. MĂLINA ALEXANDRA
3	BUNEA L. DENISA RALUCA
4	COLCERIU V. DIANA FELICIA
5	CORPODEAN D. DARIA ALESSANDRA
6	CRIȘAN CV. HANNA VIKTORIA
7	CSIKI TA. LORENA DENISA
8	DUCĂ M. IOANA NICOLETA
9	GAGA V. MARIA CRISTINA
10	IUSAN A. MIHAI ALEXANDRU
11	JUCAN DV. CLAUDIU DACIAN
12	MATEI VL. KRISZTA
13	MUNTEAN M. TUDOR DAN
14	NEMEȘ F. SERGIU
15	ORZEI LUCA G. LAURA GABRIELA
16	PAȘCAN N. DAVID ANDREI
17	PERȘA F. RAUL FLORIN
18	PEȘTEAN S. DARIUS ALEXANDRU
19	PICA MIRUNA CRISTINA
20	PLOSCAR I. ALEX CRISTIAN
21	POP P. PATRICIA MARIA
22	POPA -STOICAN M. ALEXANDRA

- 23 POPTEAN SS. PATRICIA
24 SIAN D. RAUL DANIEL
25 ȘTEFAN AD. ADINA MARIA
26 TĂMAȘ CĂTĂLIN-ANDREI
27 TEODORESCU C. OANA ANDREEA

CLASA A XII-a C
FILOLOGIE

DIRIGINTE: prof. LASZLO ALEXANDRU

NR. CRT.	NUMELE ȘI PRENUMELE
1	BAN A. AUGUSTIN CLAUDIU
2	BÎLC E. OLIMPIA ELISABETA
3	BRICIU I. ALEXANDRU IOAN
4	CHARBAK MY. MAYA
5	CHARBAK MY. SARA
6	CIOBAN S. MARIA GABRIELA
7	COCOI EI. TUDOR ALEXANDRU
8	COZMA MF. ALEXANDRA MARIA
9	CRIȘAN V. DENISA RALUCA
10	CUREA V. ANDA DESIREE
11	DANCIU MIRUNA
12	DOGHI T. NATALIA CRISTINA
13	GAVREA C. LARISA PATRICIA
14	IRIMIAS V. ROBERT SEBASTIAN PAUL
15	MAXIM A. BIANCA ALEXANDRA
16	MORAR T. OCTAVIAN
17	MURESAN I. AMALIA MONICA
18	OLTEAN V. LAVINIA CLAUDIA
19	PETROVAN BN. ALEXANDRA AMALIA
20	POCOL O. PAULA ANDRADA
21	POPINĂ-RUS D. ALEXANDRU DUCA
22	PRISTERA S. ELISA MIRIAM
23	REZMIVEȘ S. ELISEI GABRIEL
24	RUSU AF. TEODORA LARISA

25 SĂGMAR E. ANDREA-ALEXANDRA

26 SUCIU IM. ARIADNA MADALINA

27 VARGA F. IZABELLA REBEKA

Dragi absolvenți, vă mulțumim și vă felicităm că sunteți promoția *Anului Centenar* al Colegiului Național "George Barițiu"!

MODELELE CURRICULARE ÎN STUDIUL LIMBII ȘI LITERATURII ROMÂNE

Horia Ciprian Corcheș
Profesor de limba și literatura română

I. Modele curriculare din perspectiva disciplinei Limba și literatura română

În secolul XX, școala europeană a concretizat selectiv și divers rolul formativ al lecturii, într-o manieră diversificată, generată de dinamica politicilor educaționale, dar și de transformările continue ale teoriilor lecturii.

În mod paradigmatic, se pot distinge patru tipare dominante, ale unor perspective supraordonatoare și recurente: modelul cultural, modelul estetic, modelul social și modelul dezvoltării personale. Reflectate în spațiul educațional românesc, cele patru paradigme se situează cronologic astfel: modelul cultural în prima jumătate a secolului XX, modelul social în anii 50-60, modelul estetic în anii 80 și modelul dezvoltării personale în ultimul deceniu, cu o accentuare a laturii sale formative în ultimii doi ani. Sintetic vorbind, obiectivul modelului cultural ar fi cunoașterea culturii naționale și a spațiului cultural național, simultan cu dezvoltarea sentimentului de mândrie națională, obiectivul modelului social ar fi formarea unei perspective asupra construcției sociale a realității, obiectivul modelului estetic ar fi formarea gustului estetic prin studiul textului literar, iar obiectivul modelului dezvoltării personale este dezvoltarea

personală a elevului. Astfel dacă modelul cultural valorizează literatura ca fenomen cultural național, modelul social o vede ca discurs despre societate, cel estetic ca discurs strict estetic, iar modelul dezvoltării personale o propune ca discurs despre natura și condiția umană. Trecând peste modelele cultural și social, în privința proceselor privilegiate, modelul estetic vizează asimilarea unor capacități de analiză a textului literar (structurală și stilistică), iar plusul pe care îl aduce modelul dezvoltării personale este legat de interpretarea semnificațiilor globale. Astfel, în modelul dezvoltării personale, este privilegiată reflecția asupra setului de valori reprezentate în operă, asupra raporturilor interumane, asupra devenirii personajului, dar și interpretarea raportului existent între lumea reprezentată de text și lumea cititorului. Din punct de vedere didactic, modelul cultural presupune centrarea pe profesor, iar ca metode cea dogmatică și cea socratică, modelul social presupune centrarea pe profesor și elev, iar ca metode de asemenea cea socratică și cea dogmatică, modelul estetic presupune acțiuni centrate pe profesor și elev, iar ca metodă dominantă metoda socratică, iar modelul dezvoltării personale presupune acțiune centrată pe elev, iar ca metode didactice sunt privilegiate cele active.

II. Paradigma dezvoltării personale în programele școlare actuale

Așadar, din perspectiva științelor educației, parcursul începe cu hegemonia metodei dogmatice, continuă cu etape care privilegiază metoda socratică și se încheie cu momentul în care supremația aparține metodelor active. În realitate, evoluția disciplinei nu este atât de liniară, granițele dintre epoci nu sunt atât de ferme, iar constanta devenirii o reprezintă, dincolo de existența unor modele hegemonice, coprezența orientărilor. Majoritatea programelor școlare sunt eterogene și cuprind prefigurări ale unor tipare viitoare și prelungiri ale structurilor curriculare precedente. Raportat la momentul actual, față de programa anterioară, actuala programă de limba și literatura română pentru gimnaziu (intrată în vigoare în anul școlar 2017-2018) propune o viziune

curriculară nouă și concepte noi. Atât programa precedentă, cât și cea actuală, sunt centrate pe competențe, deci fac pasul dinspre învățământul centrat pe conținuturi, înspre învățământul centrat pe elev. Însă, față de programa veche, actuala programă mai face un pas. Programa actuală propune o schimbare de paradigmă: viziunea comunicativă este înlocuită de cea a dezvoltării personale. Aceasta nu înseamnă că modelul comunicativ sau altele (precum cel literar-gramatical) nu vor fi folosite în studiul limbii și literaturii române, ci doar că vor avea o pondere mai mare strategiile didactice specifice paradigmei asumate de programă: dezvoltarea personală.

Ca finalitate, paradigma dezvoltării personale are în vedere identificarea și dezvoltarea potențialului de învățare al fiecărui elev prin diversele discipline școlare. Învățarea se obține prin explorarea domeniilor de cunoaștere, prin învățare prin descoperire și reflecție personală sau prin învățare de tip experiențial, conducând la o învățare de profunzime, cu sens. Paradigma dezvoltării personale presupune două accente importante ale activității profesorului: pe de o parte, profesorul va încerca să-și cunoască elevii cât mai bine (să afle care le sunt interesele, dificultățile de învățare, preferințele de lectură etc.), iar, pe de alta, va încerca să îi ajute pe elevi în procesele individuale de dezvoltare, urmărind atent performanțele fiecărui elev, oferindu-le tuturor feedback și sprijin permanent. Conceperea și desfășurarea activităților de învățare diferențiată este esențială în acest context.

Specificul acestei paradigme raportat la disciplina limba și literatura română este că pune accent pe beneficiile pe care elevul le are în plan personal, social, cultural și academic: se poate cunoaște mai bine pe sine și își poate construi propriul set de valori pe baza reflecțiilor asupra textelor citite sau asupra modului în care învață; de asemenea, exersează să-și verbalizeze oral și în scris nu doar gândurile, ci și emoțiile; performanțele în domeniul comunicării orale și scrise pot contribui la creșterea stimei de sine, a încrederii în sine; îi poate cunoaște mai bine pe ceilalți și poate stabili mai ușor relații cu ceilalți în

cadrul activităților ce presupun interacțiune și cooperare (discuții pe marginea textelor, cu împărtășirea opiniilor; realizarea unor jocuri de rol pentru exersarea strategiilor de comunicare orală; selectarea elementelor lexicale sau gramaticale adecvate relației cu interlocutorii; scrierea cooperativă); poate cunoaște mai bine lumea prin textele pe care le citește, literare și nonliterare (explorarea textelor se face prin valorificarea experiențelor personale și prin stimularea (auto)reflecției, a gândirii critice asupra acestora); își poate dezvolta creativitatea, ca urmare a faptului că își va exersa potențialul creativ în cadrul unor activități din toate domeniile disciplinei; poate folosi achizițiile din domeniul limbii pentru a comunica clar, corect și adecvat contextului, astfel încât să-și facă înțelese intențiile de comunicare și să aibă efect asupra receptorului; poate avea rezultate școlare mai bune la toate disciplinele, dacă stăpânește bine strategiile de comunicare orală și scrisă.

III. Lectura de identificare și relevanța ei în dezvoltarea personală

În mod particular, domeniul lecturii în actuala programă aduce mai multe noutăți. În calitatea ei de discurs despre om și despre lume, literatura este unul dintre domeniile care privilegiază reflecția asupra a ceea ce înseamnă să fii ființă umană. Pe de o parte, se remarcă existența în programă a mențiunilor explicite despre *exprimarea adecvată a emoțiilor*. Acest nou conținut este în acord cu modelul dezvoltării personale, pentru că stimulează autocunoașterea. Identificarea și verbalizarea emoțiilor poate duce și la o mai bună gestionare a acestora. Pe de altă parte, o altă noutate care derivă din noua paradigmă pentru care s-a optat în programa actuală este introducerea unor noi metode de abordare a literaturii: răspunsul personal (*personal response*), răspunsul critic și răspunsul creativ. În fapt, aceste noutăți configurează, indirect, specificul *lecturii de identificare*, care se subsumează modelului curricular al dezvoltării personale. Fenomenul de identificare este unul complex și permite puncte de ancorare variabile în funcție de personaje și de situații. El se poate manifesta prin

adeziune integrală sau prin refuz. Poate fi imediat sau progresiv, efemer sau durabil, marcat de discontinuitate, așa cu W. Iser observă, subliniind o oscilație a cititorului între implicare totală și distanțare latentă. Însă, fie într-o formă, fie în alta, experiența realității ficționale la care permite accesul identificarea se sprijină pe afecte, fără a se limita la acestea. Emoția antrenează reflecția, ele amestecându-se inextricabil. În acest proces se cristalizează atât asumarea valorilor și a atitudinilor, cât și formarea reprezentărilor estetice. Pe linia acestei dialectici se înscriu cele trei metode de abordare propuse de programa școlară, răspunsul personal (*personal response*), răspunsul critic și răspunsul creativ.

IV. Scurte concluzii referitoare la relevanța temei studiate

Lectura de identificare este consonantă cu modelul curricular al dezvoltării personale dezvoltat de actualele programe de Limba și literatura română. Ea promovează o educație axiologică, reprezentând, astfel, un moment esențial în cuprinderea și apropierea valorilor, normelor de comportament și viziunii despre lume propuse de universul ficțional. În consecință, identificarea apare ca o experiență esențială și bogată, în care nu se pune problema unei disocieri între firele sensibilității, imaginației și rațiunii.

ȘCOALA DE STICLĂ

Luciana-Emilia Andronic
Profesoară de limba și literatura română

11 Martie 2020. Se oprește școala de zid și hârtie. Și nimic nu va reveni ca mod, intensitate, fapt de viață. Este oprirea temporară din alunecarea prea grăbită spre scopuri, obiective, destin.

Școala online și învățarea multimedia este una pe placul elevilor - mă gândeam – doar ei au telefoane mereu deschise pe sub bănci, ei au nevoie de *Insta*, *Facebook* și alte rețele, ei vin demult la școală ca personaje rupte din jocul PC pe care îl continuă mental, indiferent de ce se scrie pe tablă. Interfața *om-computer* permite - după cum se constatare în cercetările recente - „*modelarea cognitivă*, care încearcă să explice implicarea componentelor cognitive, perceptuale și motorii în momentul interacțiunii cu calculatorul”¹. Generația *nativilor digitali* e pusă față în față cu cea a *imigranților digitali* și aceștia din urmă propun nativilor ce și cum să facă. „Paradigma actorilor digitali educaționali”² confirmă realitatea unei inversări valorice de formă: nativii digitali sunt *multitasking* atât cognitiv, cât și senzorial, în vreme ce dascălii au abilitățile cognitive formate în limbajul predigital, cu alte valori ale cunoașterii,

¹ Ciprian Ceobanu, *Învățarea în mediul virtual*, Editura Polirom, 2016, P 143

² Passim, pp 40-41

altă metodică, alte resurse. Multitaskingul pentru predigitali conferă stres, frustrare și relevă efortul de adaptare din mers, cu stângăciile inaugurale.

După aproape trei luni de școală pe sticlă, lucrurile se văd cam așa:

Nicio școală nu e pe placul elevilor care nu vor să învețe; aceștia găsesc metode practice de a ieși din circuitul de muncă, afișând prezența absentă, scuza de rețea, scuza defecțiunii audio-video. Este același tertip: *nu pot* să mă conectez înseamnă *nu vreau să particip la oră*, sau traducerea cu alte sintagme a eternului- *mi-am uitat caietul acasă* - când se verifică tema.

Elevii dedicați, cei care doresc să dea sens vieții lor, să clădească o carieră, să-și dezvolte vocația, ei sunt mereu la rampă, mereu cu temele la zi, atenți să anunțe posibilele defecțiuni ale computerului într-un mod care să nu deranjeze, apoi fac efortul recuperării, comunică eficient și nu-și ascund nerăbdarea de a ne revedea. Ei petrec cu adevărat timp de calitate la școala de sticlă, îmbină abilitățile de utilizare a gadgeturilor, cu descoperirea unor informații noi. Hyperlearningul putând să-i scoată din înregimentarea în clasa lor, le accentuează valorile. Ei sunt scoși în afara interacțiunii nedorite, de clasă, nu rămân conectați la pauza cu clasa; se detașează de atmosfera de grup eterogen. Posibil să fie un plus. Un pas spre elitism.

La suita de verbe didactice de comandă vin să se adauge noutăți, se ubdatează: *conectează-te, restartează, postează, să vă logați, intrați pe platformă, aveți un cont nou, descărcați materialele pe platformă, v-am trimis linkul, rezolvați quizz -urile* etc

La timpul de pregătire a lecțiilor se adaugă un timp de transfer. Cel necesar adaptării materialelor didactice la predarea online. Extrasele din biblioteca virtuală, poze, secvențe de film, grile noi de notare sau acordare de punctaje, crearea de itemi noi. Ce nu știm este cât de eficienți suntem după efortul nostru multiplicat, cum să performăm în condițiile date, cum adaptezi disciplina de muncă a elevilor la noua manieră de studiu. Întrebările atrag alte întrebări, iar timpul ține deocamdată la el răspunsurile noastre.

Îmi place școala de sticlă, deși mă obosește altfel, mă provoacă, îmi solicită o altfel de dinamică a minții. Dacă în copilărie vedeam cu plăcere școala viitorului din *Familia Jetson*, acum mi se pare că particip direct la filmări, într-o serie nouă, fără animații.

**ELEVI AI COLEGIULUI NAȚIONAL “G. BARIȚIU”
COORDONAȚI DE PROF. DR. LASZLO ALEXANDRU**

**AU CÂȘTIGAT PREMIUL III
LA CONCURSUL INTERNAȚIONAL “UNO, NESSUNO
E CENTOMILA”
DE LA AGRIGENTO, ITALIA, CU ADAPTAREA
TEATRALĂ
“LA BUON’ANIMA RITORNA”, DUPĂ LUIGI
PIRANDELLO,
ȘI AU PRIMIT DISTINCȚIA DIN PARTEA D-LUI
ROBERTO NOCELLA,
DIRECTOR ÎN MINISTERUL AFACERILOR
EXTERNE AL ITALIEI
10 MAI 2019**

LA BUON'ANIMA RITORNA

ALEX BRICIU; MIRUNA DANCIU

(classe XI C, Colegiul Național "G. Barițiu", Cluj, Romania)

Personaggi:

BARTOLINO FIORENZO: il secondo marito di Carolina Sarulli;

CAROLINA SARULLI: la moglie di Bartolino Fiorenzo, e prima la moglie di Cosimo Taddei;

COSIMO TADDEI: il primo marito di Carolina Sarulli;

Luoghi:

- una stanza d'albergo;
- una camera a casa.

Atto I

(L'atto inizia con Bartolino Fiorenzo e Carolina Sarulli in una stanza d'albergo, in viaggio di nozze, mentre aprono i bagagli appena arrivati.)

CAROLINA SARULLI (*molto contenta*): Vedrai: albergo modesto, ma comodissimo; buon servizio, prezzi modici, e centrale poi!

BARTOLINO FIORENZO (*alquanto stordito*): Già.

CAROLINA SARULLI (*frenetica*): Vedrai, Roma ti piacerà. Piazza delle Terme, Santa Maria degli Angeli, e poi Via Nazionale, magnifica!... Tutto mi fece vedere la buon'anima!

BARTOLINO FIORENZO (*confuso*): Bene.

CAROLINA SARULLI: Oh, mi ricordo dello specchio... Quel quadretto lì non c'era allora... C'era un piatto giapponese... Si sarà rotto. Ma di', non ti piace?

BARTOLINO FIORENZO (*cerca di abbracciarla*).

CAROLINA SARULLI: No no no no no! Niente baci, per ora... col muso sporco... Tu ti laverai qua; io andrò di là... Addio!

BARTOLINO FIORENZO (*si guarda attorno, un po' mortificato; poi s'appressa all'alcova, ne solleva il cortinaggio e vede il letto*). Dev'essere qui che mia moglie per la prima volta ha dormito con la buon'anima Taddei. Avranno avuto bei momenti. (*Gli sembra di rivedere un ritratto appeso alla parete del salotto a casa, con Taddei che lo salutava.*). Ma non importa ormai! La vita a chi resta, la morte a chi tocca! (*va verso il bagno per lavarsi il muso sporco fischiando*).

Atto II

(*A casa, di ritorno dal viaggio di nozze.*)

BARTOLINO FIORENZO (*stringendosi nelle spalle*): Eh! In fin dei conti... dico... è morto il marito... Che tragedia! (*ride fra i denti*).

CAROLINA SARULLI: Eh via, adesso! marito...

BARTOLINO FIORENZO: Scusa, tu non hai forse pianto troppo quando t'è morto?

CAROLINA SARULLI (*arrabbiata*): La memoria di quell'uomo non ha più radici nel mio cuore, bensì nella mente soltanto.

(Bartolino Fiorenzo per la prima volta osa contraddire la moglie. Le dice con il volto in fiamme)

BARTOLINO FIORENZO: E ti par poco?

CAROLINA SARULLI *(lo interrompe)*: Che c'entra! Prima di tutto la buon'anima era...

BARTOLINO FIORENZO: Ancor giovane, sì *(dice lui, per non farlo dire a lei)*.

CAROLINA SARULLI: E poi io ho pianto, ho pianto, ho pianto, è vero...

BARTOLINO FIORENZO *(si arrischia)*: Non molto?

CAROLINA SARULLI: Molto, molto... ma, in fine, mi son fatta una ragione, ecco! Credi pure, Bartolino.

BARTOLINO FIORENZO *(guardando verso la parete)*: Ah, quel ritratto lì non posso più soffrirlo! L'ho sempre davanti agli occhi! Entro nello studio? L'immagine di Taddei mi ride e mi saluta. Entro in camera da letto? Ecco la sua immagine che mi perseguita.

(A questo punto qualcuno bussa alla porta e in camera entra Cosimo Taddei. I due sposi rimangono di sasso.)

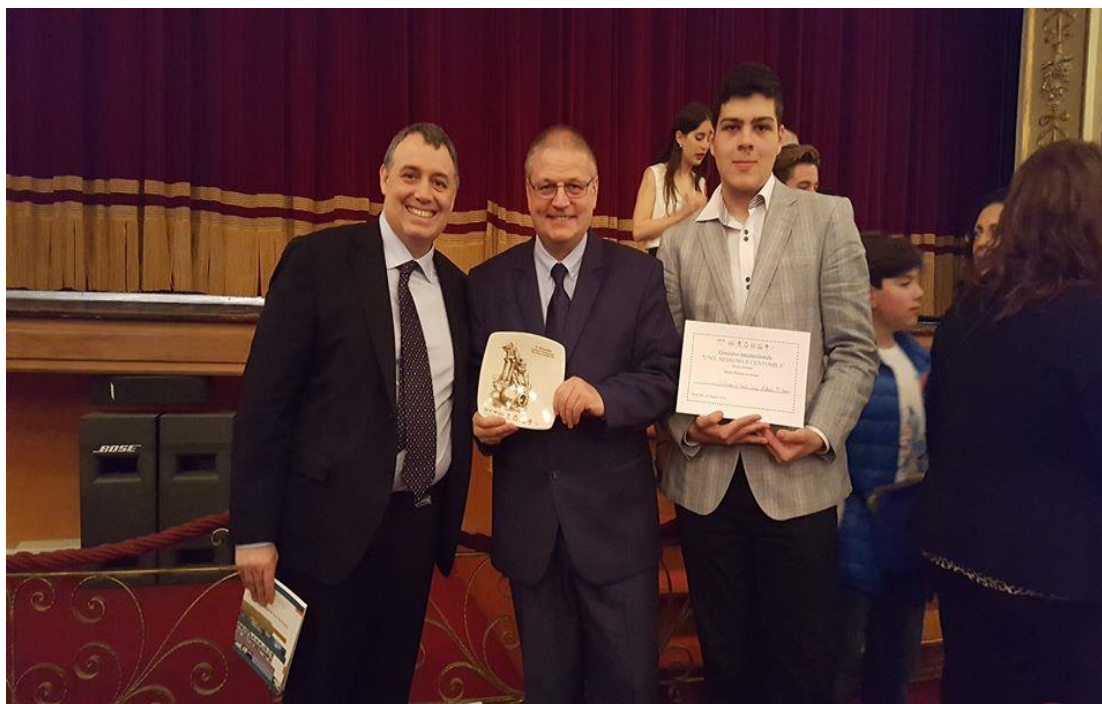
COSIMO TADDEI: Buona sera! È contento di mia moglie? Ah, gliel'ho istruita bene... La vita a chi resta, la morte a chi tocca!

CAROLINA SARULLI *(urla spaventata)*: Come mai sei qui? Ho pianto così tanto alla tua morte!

COSIMO TADDEI *(verso Bartolino, altrettanto spaventato)*: Seguitando così, a mia moglie dovrà sembrare di rivivere proprio con la buon'anima. Ma non funziona, amico mio! Anch'io sono scappato via, perché ne avevo abbastanza. Credimi, devi trovare, prima o poi, qualcosa di nuovo. Prenditi l'amante o fa finta di morire. Ma purtroppo anche così seguirai sempre i miei passi.

(Cosimo Taddei si alza e, prima di allontanarsi, lascia alla coppia un piccolo regalo sul tavolo: un ciondolo d'oro, con una catenella e, dentro, il suo ritrattino piccolo piccolo. Rideva e li salutava.)

Si chiude il sipario.

DARIA BOBEC - O VIAȚĂ CÂT UN SECOL

Eleva **POPA-STOICAN ALEXANDRA,**

Clasa a XII-a B

Cu ocazia evenimentului festiv desfășurat vineri, 11 octombrie 2019, la Casa de Cultură a Studenților, cu scopul celebrării a o sută de ani de la înființarea primului liceu românesc din Cluj-

Napoca, Colegiul Național „George Barițiu”, am avut prilejul de a discuta cu o doamnă profesoară deosebită și anume, cu d-na prof. Daria Bobec. Aceasta a fost profesoară de limba și literatura rusă la Liceul Teoretic „Mihai Eminescu” (1959-1960) și la Colegiul Național „George Barițiu” timp de 15 ani (1961-1976). În acest interviu, doamna Bobec alege să evidențieze adevărata valoare a profesiei de cadru didactic, având o vastă experiență la catedră și, totodată, o admirabilă experiență de viață, împlinind pe 28 septembrie 2019 frumoasa vârstă de 100 de ani.

Reporter: Care eveniment din istoria României v-a marcat experiența de profesoară?

Daria Bobec: Fără îndoială, cedarea Bucovinei (28 iunie 1940), când armata sovietică a anexat vechile teritorii ale Basarabiei, nordului Bucovinei și Ținutului Herței. În contextul istoric al tratatelor de la acea vreme, nordul

Bucovinei a fost incorporat la URSS, fără a se ține seama de dorința sau voința populației autohtone. Fiind de origine din Cernăuți, am finalizat Școala Normală de Fete „Maria Voichița” și am intrat în învățământ ca învățătoare. Am stat la catedră în Cernăuți până în anul 1944, când am fost nevoită să plec pentru a doua oară în refugiu, datorită faptului că eram soție de militar român, în Cluj (primul refugiu fiind în 1940, într-un lagăr din Germania). Am venit în Cluj, unde mi-am reluat activitatea profesională, fiind titulară ca învățătoare la școala din Someșeni. În 1947, soțul meu a fost arestat și condamnat politic la 25 de ani de muncă silnică din care a efectuat 12 ani și 6 luni, timp în care eu am rămas singură cu un copil, părinții mei și o mătușă.

Reporter: Cum a decurs viața dvs. în acea perioadă, în Cluj-Napoca, un oraș străin pentru dvs. la acea vreme, singură cu atâtea responsabilități?

Daria Bobec: Având în vedere situația dificilă din familie, m-am gândit că trebuie să câștig ceva în plus, fiind practic, cap de familie. N-am găsit altă soluție decât să încerc să fac o facultate ca să-mi pot mări venitul. Mi-am dat diferențele și bacalaureatul la Liceul „Eminescu” ca să mă pot înscrie la facultate, deoarece, în acea perioadă, absolvenții de școală normală nu aveau acest drept. Intenția mea a fost să intru la secția de limbă și literatură română din cadrul Facultății de Litere, fiind îndrăgostită de literatura română. În această perioadă se desfășura procesul soțului meu și în consecință, am căzut la examenul scris la limba latină și nu am fost admisă. Mai departe viața a luat-o pe o cale complet diferită de ceea ce m-aș fi așteptat.

Reporter: Cum ați hotărât totuși să urmați specialitatea de limbă și literatură rusă dacă ați îndrăgit așa de mult literatura română?

Daria Bobec: M-am gândit totuși să fructific cunoștințele mele de psihologie și pedagogie acumulate din școala normală și am ales să merg la psihologie. La orele de pregătire pentru examenul de psihologie, am fost încurajată de doi învățători în vârstă basarabeni, foști elevi ai socrului meu să mă înscriu la secția de limba rusă deoarece erau șanse mai mari de câștig material, în ciuda faptului că nu știam rusă deloc. Am fost admisă la această secție în anul 1950, când deja soțul meu fusese condamnat, iar eu eram educatoare la un centru de corecție de minore, deci eliberată din învățământ după mulți ani de muncă. În anul trei am devenit deja preparatoare, iar în anul patru am luat licența și am fost făcută asistentă (1954). Imediat, m-am înscris la cursurile de "candidat în știință", echivalentul doctoratului de astăzi. Am funcționat la facultate până în 1958, când mi-am dat specialitatea la București cu marii lingviști Alexandru Graur și Iorgu Iordan.

Reporter: De la postul de asistentă universitară cum ați ajuns profesoară de limba și literatura rusă la nivel preuniversitar?

Daria Bobec: După ce mi-am dat candidatura în știință în vara anului 1958, la data de 1 septembrie am primit eliberarea din funcție de la universitate, drept muncitoare necalificată la fabrica de cărămizi. Natural nu m-am dus, m-am sfădit cu autoritățile și am câștigat procesul prin sindicat, învinuirea fiind fără temei, datorită contextului politic în care mă situam. Susținută de tata, am stat un an fără slujbă. Am reușit să revin la universitate. La vederea cărții mele de slavă veche, din care am studiat pentru candidatura în știință, aflată în sertarul biroului meu la care nu a umblat nimeni de când am plecat (10 luni), am constatat că nu mai țin minte nimic. Atunci am cerut rectoratului să fiu repartizată la un liceu din centrul Clujului în schimbul renunțării remunerării la catedra universitară. Am ajuns în felul acesta profesoară de limba rusă la Eminescu, unde am stat doi ani (1959-1961). Apoi, am predat la Barițiu, după un schimb de catedră, timp de 15 ani, până în 1976 când m-am și pensionat.

Reporter: În condițiile învățământului actual, a cărei orientare sunt convinsă că s-a schimbat esențial față de perioada în care ați profesat, v-ați mai întoarce la catedră ca să împărtășiți din experiența și cunoștințele dumneavoastră elevilor de acum?

Daria Bobec: Da, dacă mi-ar permite vârsta și alinierea mintală a generației actuale deoarece, între pensionarea mea și generațiile de acum au trecut câțiva ani buni. Nu știu dacă aș putea face față acum, dar dacă aș fi în situația potrivită, fără îndoială, m-aș întoarce în învățământ. Însă, ceea ce pot spune cu siguranță este că Barițiu a fost pentru mine un stâlp de susținere. În perioada aceea mi-am găsit suportul de rezistență în profesie. Nu voi uita niciodată starea deosebită resimțită când luam catalogul și treceam pragul clasei, lăsând astfel în urmă toate grijile, având în fața mea un grup de elevi. Eram foarte severă, dar nu știu cum, elevii aveau încredere, aceștia găsind o anume siguranță în mine.

Reporter: Tocmai această încredere și siguranță în dascăli le lipsește din ce în ce mai mult elevilor. Le puteți transmite câteva cuvinte tinerilor cititori?

Daria Bobec: Să fie serioși și să nu uite niciodată școala de unde au plecat.

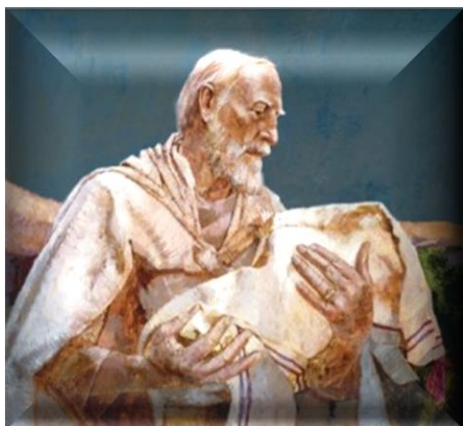
ASERȚIUNI DESPRE NUMĂRUL 100

Elena Coța

Profesoară de matematica

Toți am auzit despre top 100 cu tematică muzicală, cinească, ori sportivă. Dar de ce 100? Oare dorința cunoscătorilor în ale muzicii, filmelor sau sportului de a-și lărgi plaja de opțiuni spre a nu omite vreo preferință însemnată? Ori e vorba despre o limită pe care toți o acceptă ca fiind în egală măsură decentă și generoasă... Simplu etalon, sau obsesie a perfecțiunii?

Părerile sunt dintre cele mai diverse, dar cert rămâne că interesul ontologic pentru numărul 100 nu este unul de dată recentă. Acest număr poate fi asociat unui arhetip cultural. Bunăoară, în "Dicționar de simboluri și arhetipuri culturale", Ivan Evseev îl aprecia ca număr multiplicat și, totodată, multiplicator: "100 simbolizează o unitate sau o individualitate dintr-un întreg, dar această unitate, la rândul ei, conține individualități." Chinezii spun despre o doctrină că ea are **o sută** de flori pentru a sublinia calitățile ei multiple. Numărul acesta e caracteristic organizării armatelor (cf. centuria → la romani, sotnia → la slavi și la români), deoarece se crede că este o forță capabilă să realizeze scopul militar propus. Există personalități ale culturii artistice sau sportive care sunt omagiate pentru a o sută reușită, semn și recunoaștere a apogeului carierei lor.

Paleta simbolică a numărului 100 este însă foarte diversificată. În literatura creștină se știe că 100 de soldați romani l-au escortat pe Iisus Hristos, pe durata supliciilor de pe Golgota. Iar în unele scrieri conexe *Noului Testament*, se spune că Adam și Eva au plâns vreme de 100 de ani, după căderea din Rai. Tot

astfel, conform *Bibliei*, Abraham, unul dintre cunoscuții patriarhi biblici, avea 100 de ani la nașterea fiului său, Isaac. În Coran, se menționează că femeia și bărbatul vinovați de adulter vor fi pedepsiți fiecare cu câte 100 de lovituri de bici. În practica de divinație a unor secte, cifra 1 și numerele 10 și 100 reprezintă "unitatea" sau "perfecțiunea originală". Astfel, membrii acestor secte își construiesc o ierarhie divizată în grupuri de 100, toate diviziunile fiind conduse de un consiliu de 10 persoane – care se subordonează, la rândul lor, unui singur șef.

Iar referințele numerologice referitoare la 100 nu se opresc la religie. *Divina Comedie* a lui Dante conține 100 de cânturi, dintre care 33 sunt consacrate Purgatoriului, 33 Cerului și 34 Infernului. Istoria ne arată că a doua domnie a împăratului francez Napoleon Bonaparte a durat 100 de zile, de la 20 martie la 22 iunie 1815; s-a sfârșit prin bătălia de la Waterloo. Argus, titanul din mitologia greacă, avea după unele variante ale mitului 1000 de ochi, iar după altele 100 și dormea cu ei deschiși. El s-a ridicat la nivelul unui clișeu internațional care simbolizează vigilența. Cetatea Teba, veche capitală a Egiptului arhaic, avea 100 de porți. 100 este numărul subunităților referitoare la monedele naționale din lume. 100 reprezintă pragul de temperatură în grade Celsius, la care apa fierbe.

Dar reprezintă mai ales numărul anilor dintr-un SECOL. Multe dintre instituțiile românești de prestigiu aniversează centenarul cu mult fast, ca o garanție a calității probate în timp, a longevității și a caracterului reprezentativ.

**PROF. UNIV. DR. ING. RADU MUNTEANU –
PROMOTOR ȘI SUSȚINĂTOR AL
ÎNVĂȚĂMÂNTULUI CLUJEAN ÎN MEDIUL
ACADEMIC NAȚIONAL ȘI INTERNAȚIONAL**

Viorica Mândruț
Profesoară de fizică

Marele filozof grec Platon spunea:

“O minte luminată este o minte care poate atrage către sine lucruri mărețe”.

Așa poate fi caracterizată și personalitatea profesorului univ. dr. ing. Radu Munteanu, de la Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, de a cărei strălucită colaborare și influență este legat învățământul clujean, de mai mult de patru decenii.

Pasiunea pentru sport, domeniu în care a excelat și a obținut multiple performanțe și dorința de a deveni profesor de sport, au deviat involuntar spre cariera de inginer și cercetător la finele liceului, când 22 de colegi din clasă s-au îndreptat către Politehnică. Povestește cu respect despre dascălii de excepție pe care i-a avut în liceu și facultate și nu regretă drumul ales în carieră. Nu a renunțat la pasiunea sa, fiind alături de sportivii clujeni.

Profesorul Radu Munteanu este o personalitate științifică marcantă atât pe plan local, în Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, pe care o reprezintă, unde a fost Decan al Facultății de Electrotehnică (1990-2004), rector (2004-2012), președinte de onoare (2012-prezent) și vicepreședinte al Consiliului Național al Rectorilor din România (2004-2013), în alte 13 universități din țară unde a fost Doctor „Honoris Causa” (Academia Forțelor Terestre "Nicolae Bălcescu", etc.), cât și pe plan mondial - Universitatea "Pro-Deo" New-York, SUA (1985), Université de Technologie Belfort-Montbéliard, Franța (2012), Universitatea Tehnică a Moldovei, Chișinău (2011). Pe lângă asta, a desfășurat numeroase activități în cadrul unor diverse organizații:

- 2000-2015: Membru și reprezentant al României în "General Council of International Measurement Confederation (IMEKO);
- 2003-2009: Membru al ESF "PESC", European Science Foundation: Standing Committee for Physical and Engineering Sciences;
- 2004-2012: Membru "Steering Committee for Higher Education and Research", Council of Europe, Strasbourg;
- 2012-2014: Membru în Biroul Executiv al „Steering Committee for Educational Policy and Practice” (CDPPE), al Consiliului Europei, Strasbourg (reprezentant al universităților europene);
- 2005-prezent: Membru în Juriul Internațional al Salonului de Inventică de la Geneva, Bruxelles și Barcelona.

A coordonat colective de cercetare care au adus României medalii de aur de la cele mai importante saloane de inventică din lume. A obținut câte 15 medalii la Salonul de Inventică de la Geneva și Bruxelles, și multe altele la Taipei, Taiwan, Seul, Budapesta, Zagreb, Varșovia, Moscova, Sevastopol. Una dintre medaliile câștigate la Geneva a fost pentru un dispozitiv care îi ajută pe studenți să înțeleagă mai bine electronica, compatibil cu tabletele, care are un cost redus de aproximativ 20 euro, în comparație cu dispozitive similare care costă mii de euro. Datorită succesului pe care l-a avut, Universitatea Tehnică din Cluj a ajuns

să fie printre puținele instituții internaționale recunoscute care pot să acorde premii la marile competiții internaționale de inventică, cum sunt cele de la Bruxelles și Geneva, considerate clasicele genului în lume.

Pe lângă faptul că a impus România la saloanele internaționale de inventică, profesorul Munteanu a înființat în același timp Salonul de Inventică PROINVENT la Cluj-Napoca.

Colaborarea cu Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca a început în anul 1969, la puțin timp după ce profesorul Munteanu și-a obținut diploma de inginer (1968) și a efectuat un stadiu de specializare la Ecole Polytechnique Federale de Lausanne - Elveția. Activitatea profesională a urmat pașii firești de la inginer cercetare și microproducție, la asistent, șef de lucrări, conferențiar, profesor și, din 1991, conducător de doctorate. Profesorul Munteanu a obținut titlul de Doctor în 1982 la Universitatea Tehnică din Timișoara.

Odată familiarizați cu personalitatea sa, cu formarea sa profesională, educația primită și spiritul său organizatoric, putem spune că profesorul Radu Munteanu este un distins cercetător și un extraordinar pedagog a cărui poziție în lume este de mult consacrată, comunitatea internațională din domeniul Electronicii, Electrotehnicii, a Științei și Ingineriei fiind mândră să aibă în mijlocul său un asemenea reprezentant. Astfel, putem înțelege de ce o persoană atât de dedicată în tot ceea ce întreprinde, manifestă dorința de a susține dezvoltarea Universității Tehnice din Cluj-Napoca în paralel cu cele din străinătate, pentru a atinge un nivel de top, care să permită încadrarea între cele mai bune universități din Europa.

De peste 40 de ani, profesorul Radu Munteanu este cunoscut ca fiind extrem de activ în comunitatea științifică internațională. Dezvoltarea domeniului electronicii, electrotehnicii și energeticii, cu influență directă asupra industriei telecomunicațiilor, se datorează în mare măsură și dânsului, prin contribuția adusă de către cercetările sale.

Atenția față de tineri este o altă trăsătură definitorie a profesorului Munteanu. În cadrul universității, a căutat permanent să găsească loc pentru tinere talente, pe care le-a încurajat prin toate mijloacele - în acest sens trebuie remarcat că este promotorul Salonului de Inventică PROINVENT, unde atrage pentru prelegeri personalități din întreaga lume și numeroși doctoranzi de pe întreg mapamondul.

O altă formă de recunoaștere a meritelor profesorului Munteanu este solicitarea permanentă de a face parte din numeroase comitete științifice internaționale, precum:

- Președintele comisiei CNATDCU - Inginerie electrică, electronică, telecomunicații și energetică (2006-2010);
- Președinte al Comisiei Naționale de Specialitate-învățământ profesional, liceal-filiera tehnologică și postliceal pentru domeniul electrotehnică-electromecanică-energetică (2003-2010);
- Vicepreședinte al Academiei de Științe Tehnice din România (2013...)
- Membru al Comisiei Naționale a României pentru UNESCO (2008-2013).

Cele mai importante premii obținute de profesorul Munteanu:

- Premiul Academiei Române, 1996’;
- Premiul „Daimler Chrysler”, 2006;
- Premiul IFIA Grand Genius, Budapesta, 2006;
- Medalia de Aur, Henri Coandă, 2011;
- Cavaler al Ordinului Național „Serviciu Credincios”, 2000;
- Honorary Medal „Marie Slodowska-Curie”, 2010;
- Premiul Guvernului Flamand, Bruxelles, 2013;
- Premiul „Grand Prix Internațional”, Federation Francaise des Inventeurs, 2015;
- Premiul „The Hong-Kong Polytechnic University”, 2011.

Profesorul Radu Munteanu este o personalitate de referință în comunitatea de inginerie electrică, electronică, telecomunicații și energetică, unde a fost și este extrem de activ și a adus numeroase servicii societății.

Considerăm că toate aspectele prezentate mai sus, precum și faptul că prof. dr. ing. Radu Munteanu este absolvent al Colegiului Național „George Barițiu”, Cluj-Napoca, promoția 1962-1963, fapt cu care ne mândrim la moment centenar al liceului, constituie argumente puternice care să susțină meritul și totodată onoarea de a fi personalitatea prezentată în proiectul Euroscola 2019, ca o recunoaștere a caracterului Domniei sale și a excelentei activități de învățare și cercetare.

INTERVIU

Prof. Dr. Ing. Radu MUNTEANU

Viorica Mândruț

Profesoară de fizică

Alexandra Popa Stoican

Elevă în clasa a XII-a B

Interviu realizat de către eleva Alexandra Popa-Stoican, în cadrul concursului național EUROSCOLA cu tema “Educația schimbă viața”, proiect realizat de către o echipă formată din 24 de elevi și coordonată de profesorii Viorica Mândruț și Laura Zmicala de la Colegiul Național „George Barițiu” din Cluj-Napoca.

Ne bucurăm să-l avem alături de noi pe domnul prof. dr. ing. Radu Munteanu, fost rector al Universității Tehnice din Cluj-Napoca, dar și absolvent al școlii noastre, Colegiul Național „George Barițiu”, Cluj-Napoca, promoția

1962-1963. Radu Munteanu a povestit despre rolul educației și al practicării meseriei de dascăl în parcursul personal și profesional, încununate de contribuțiile aduse la funcționarea normală a comunității locale, județene, naționale și internaționale.

REPORTER : *Dacă priviți în urmă, la anii de liceu, ce amintiri v-au marcat adolescența?*

RADU MUNTEANU: Gândul nostru colindă pe drumurile ascunse ale sufletului și ne dăm seama că amintirea este o taină nepătrunsă de mintea omenească, în ciuda strădaniei omului ce vrea mereu să-și aducă fragmente de amintiri din lumea umbrelor, la umbra soarelui.

Dar amintirile frământate prea des emană toxine, iar obsesiile devin narcotice și uităm adevăratele valori ale prezentului care se retrag în somnul frunzelor ce-și schimbă culoarea...

Amintirile din liceu sunt legate de colegi și profesori.

Întâmplările trăite cu colegii le memorăm deseori, dar faptele s-au petrecut în împrejurări care nu le erau străine profesorilor, iar marile personalități care m-au îndrumat, au înțeles chiar și neînțelesul din noi, iar rodul înțelegerii l-au folosit cu generozitate pentru binele nostru.

Ei ne spuneau că nu contează cât de bun ești, ci cât de bun vrei să fii. Și tot ei m-au învățat “meseria” de a trăi urmând doar trei repere. Adică, urmărește-ți trecutul, organizează-ți prezentul și apoi proiectează-ți viitorul. Timpul ne arată mereu ce am sperat, ce am pierdut, dar și altceva. Adică anumite lucruri pe care trebuie să le pierdem ca daruri, pentru a le recâștiga în melancolia unei virtuți. Așa gândind, cea mai frumoasă amintire este legată de profesorii noștri care au ctitorit o adevărată instituție a admirației!

REPORTER: *După atâția ani de la finalizarea liceului, cum vă vedeți acum, comparativ cu ipostaza de licean? V-a influențat în vreun fel educația primită aici din punctul de vedere al alegerii carierei pe care o aveți astăzi?*

RADU MUNTEANU: Școala este o mare întreprindere a spiritului care, până la urmă, ne lasă să înțelegem că, deși cu toții trăim sub același cer, nu avem cu toții același orizont. Școala trebuie să genereze competențe prin prelucrarea informației de instrucție și formare, care să permită articularea abilităților dobândite cu necesitățile timpului.

Dacă nu va fi așa, viitorul va semăna cu o entitate neselectivă, un amestec de oameni și iluzii. Iar diferența dintre cultură, vise și speranțe se face simțită peste ani.

Suntem unde suntem, din pricina unui deficit în educație. Sistemul trecut și-a jucat rolul istoric și trebuie regândit altceva.

Azi, mai mult ca oricând, țările avansate înțeleg mai repede ca altele că, scăzând nivelul educației, devin vulnerabile. Fiindcă societatea actuală este post industrială, bazată pe cunoaștere și cunoștințe, în care “diferența” sau “legea” o fac cei mai bine educați, care în mod natural sunt limitați ca număr.

Această elită trebuie protejată și nu trebuie judecată după regulile statisticii democratice. Fiindcă, fără să ne supărăm, în democrație fiecare primește ceea ce merită majoritatea.

O școală ca și Colegiul Național “George Barițiu”, Cluj-Napoca a fost și este un adevărat proiect cultural și științific, social și istoric, care generează valori ce trec prin timp și devin repere ale cunoașterii inspirând patimă iscoditoare spre a îndruma cugete alese în dragostea de carte și onoare.

Dacă astăzi suntem ceea ce suntem și în fiecare zi un pic mai mult, o datorăm școlii. Fiindcă adăpostindu-ne sub bolta ei protectoare și gratifiantă, Ea, școala, a știut să suscite în noi nobile motivații și ambiții, să ne insufle destulă patimă iscoditoare spre a ne face să îndrăznim, cu modestie, să învățăm, apoi să comunicăm, la rândul-ne, știința de carte ce conduce spre valoare.

Educația și formarea mea profesională este legată de familie și deopotrivă de Colegiul Național “George Barițiu”, de acei oameni de patrimoniu care au

fost profesorii mei. Dar, poate că și gardul care despărțea liceul de Politehnică a avut rolul său!

REPORTER : *Cum vedeți elevii acelor vremuri în comparație cu actuală generație de elevi? (Din punctul de vedere al mentalităților, orizonturilor, preocupărilor, al nivelului de cunoștințe și cultură generală)*

RADU MUNTEANU: Viața și școala ne învață că cel care gândește puțin se înșală mult, dar și faptul că trebuie să acționezi ca un om de gândire și să gândești ca un om de acțiune. Fiindcă timpul ce trece nu se pierde, ci se așează liniștit în noi, în straturi, pe măsura scurgerii sale, iar omul își aproprie destinul prin puterea sa intelectuală, dar numai învățând...

Oricât de neașteptat ar fi spectacolul lumii, tinerii nu sunt surprinși niciodată. Bănuim că există în ei un ecou care răspunde tuturor impresiilor, simțind că toate combinațiile posibile dintre lucruri se află dinainte în mintea lor. Dar, prin ceea ce învață vor înțelege că, dacă se limitează la puțin, își doresc mai puțin. Cu cât gândirea îți e mai săracă, cu atât nu-ți poți înțelege dorințele și nu le poți construi. Dar este important să gândim mereu, fiindcă gândurile ne organizează timpul și tot ele ni-l destramă. Apoi, pe acest drum, după un timp vom înțelege că norocul e făcut din lacrimile noastre...

Așa am gândit noi, așa gândesc și cei de azi!

Afirmația mea este romantică și sentimentală fiindcă elevii de azi și de ieri au emoții identice raportate la viitor, însă trebuie să ținem cont și de altceva...

Trăim o lume în schimbare, iar viitorul va fi legat de o nouă formă de cultură, de o nouă educație care va schimba mentalitatea dezvoltată în școli și universități. În acest context propun spre discuție unele elemente ale perspectivei societății în general, aflată sub presiunea informației și a revoluției din comunicare, când sinergiile induse de progresul digital amestecă la o simplă dorință cuvântul, sunetul și imaginea, iar limba vorbită de om este un produs al impulsului organic de cultivare, dar și elementul în care se întruchipează viața gândirii, scriind în aer ceea ce vrei să spui. Azi, pe măsură ce lumea se

informatizează, chiar și limba devine un subiect al investigației tehnice, iar pentru supraviețuirea ei este important să fie folosită în sistemele de informare electronică. Când afirm aceasta, mă refer la resursele lingvistice computaționale, la traducerea automată, generarea și tehnologia vorbirii, la recunoașterea automată a cuvintelor și ingineria lingvistică, la instrumentele de achiziție lexicală, la gramatici de unificare sau detectoare de erori morfologice...

Postmodernismul cyber-spațiului interacționează instantaneu și redimensionează comportamentul uman de zi cu zi în funcție de mijloacele de propagare a informației...Iar elevii de azi nu pot fi comparați cu cei de pe vremea mea! Ei trăiesc într-o lume pe care noi la vremea noastră nu o puteam nici măcar imagina. Mă uit la ei cu respect, iar în vreme ce scriu aceste cuvinte, eu însumi capăt contur și realitate împreună cu ei!

REPORTER : Care considerați că este cea mai importantă realizare profesională din cariera dumneavoastră?

RADU MUNTEANU: Este greu de spus! Dar pentru a ieși din impas optez pentru teza de doctorat elaborată sub îndrumarea academicianului Toma Dordea, la Politehnica din Timișoara. Mă gândesc la cei 7 ani de navetă și la invențiile legate de teză, dar și la aplicarea rezultatelor la Câmpia Turzii, la Combinat...

REPORTER : Ce rol credeți că ar trebui să aibă școala românească în dezvoltarea societății noastre actuale?

RADU MUNTEANU: Școala este un lucru etern! Învățăm pentru viață, nu pentru școală! Rolul ei este imens pentru formarea noastră cultivandu-ne în sensul valorilor care pot conduce la progresul economic și bunăstare.

Creativitatea este o sursă inepuizabilă, dar și fragilă, fiindcă orice constrângere o distruge. În orice domeniu, libertatea de a gândi, de a comunica, de a-și exprima diferența, constituie condiția creației.

Sigur, avem păreri personale și rătăcim printre aproximații, dar trebuie să vedem în timpul care vine un înțelept solitar care ne întinde mâna pentru a ne

ajuta singuri. Dar, pentru a ne ajuta singuri trebuie să simțim că școala dorește mereu să cultive acele subtile “competențe umane” care exprimă capacitatea de a fi OM în sensul valorilor și credințelor, atitudinilor și comportamentelor pozitive la nivel individual, cât și social, adică capacitatea de a te comporta în sensul atitudinilor pozitive în relațiile cu ceilalți.

Libertatea este producătoare de valori. Nicio țară n-a ajuns la un nivel tehnic elevat fără să fi investit îndelung, cu mult timp înainte, în educație, în condiții democratice. Nu trebuie să confundăm scopul cu mijloacele, fiindcă esența democrației, este toleranță, nu alegerea majorității, ci interdicția de a atenta la demnitatea unei minorități.

Nu este întâmplător faptul că tocmai țările care au știut să investească în programe de educație și au perfecționat standardele educaționale, au obținut rezultate remarcabile și durabile creșteri economice.

La ora actuală asistăm la un proces de internaționalizare a învățământului, iar educația devine un proces transnațional. În acest sens, la ora actuală, aproape 2 milioane de tineri studiază dincolo de hotarele țării lor, constituind o adevărată piață a viitoarelor elite intelectuale.

Acum trebuie să reconfigurăm viitorul. Dar nu putem privi în viitor ca printr-un geam și nu putem vedea acolo întâmplările așa cum vedem trecătorii de pe stradă. Fiindcă privirile noastre către viitorul școlii sunt emoționale, mereu încărcate de ceva neliniștit ce-și trage seva din schimbare.

Dar, pentru a reuși, v-aș propune să ne însușim un decalog care ar fi cam așa:

1. A inova pariind pe inteligență
2. A comunica între egali
3. A te folosi în mod inteligent de inteligență
4. A înțelege că omul e capital, nu un capital
5. A practica o cultură a discernământului
6. A înțelege că inovația înseamnă viață
7. A înțelege evoluția societății ca oportunitate

8. A simți cum competența dă valoare informației
9. A trece de la a ști să faci la a ști ce să faci
10. A organiza sinergiile pentru a demonstra că 1 și cu 1 fac mai mult decât 2, adică să dovedim că întregul face mai mult decât suma părților.

Dar, să nu uităm că etanșezările birocratice rămân frâne distrugătoare de inteligență care pot genera un autism colectiv. Școala trebuie să înțeleagă că trăim într-o lume în schimbare, iar independența spiritului și depășirea paradigmatelor conduc la inovație, iar valoarea inovației devine mai importantă ca valoarea tradiție

CĂUTÂND UMBRA ...AM GĂSIT TIMPUL

Paula Chiș
Profesoară de fizică

Un secol de existență a școlii noastre merită cu siguranță sărbătorit, dar oare e mult sau puțin raportat la scara timpului. Ce este timpul, cum putem măsura timpul? Cel mai vechi și aparent cel mai simplu instrument pentru măsurarea timpului e ceasul solar și are la bază cunoștințe științifice legate de mișcările planetei noastre...e a noastră, nu?...călătorim noi toți cu ea! “Eppur si muove!” a afirmat marele Galileo Galilei acum 400 de ani. Vă propun în acest an aniversar să sărbătorim centenarul cu descoperirea sau redescoperirea cadranelor solare.

Bolta cerească , într-o noapte senină, plină de stele strălucitoare poate fascina pe oricine. Tot ce trebuie să faci este să-ți ridici privirea și vei fi pe deplin răsplătit: „și-nmărmurit vă-ntreb: spre care lumi vă duceți și spre ce abisuri?/ o, stelelor nici voi n-aveți / în drumul vostru nici o țintă, / dar poate tocmai de aceea cuceriți nemărginirea”.

Întreg orizontul acela de luminițe îți va transmite poate și neliniști, neputință, întrebări, dar și o putere inexplicabilă , stârnind curiozități sau vei rămâne poate pios afirmând așa cum Lucian Blaga poetul filosof spune: „Eu nu strivesc corola de minuni a lumii!”.

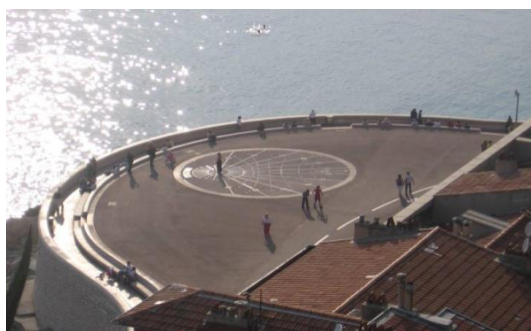
Dar ziua? „Sol Regit Omnia!” Un astru venerat de strămoșii noștri , o stea care este aici aproape de noi ne luminează clipele și ne încălzește de mii de ani.

Încercați să vă imaginați că sunteți într-o capsulă ermetic închisă și opacă călătorind prin Univers. În acest caz oare ce sens ați da noțiunii de timp? Timp sau interval de timp , veșnica dilemă! Ziua și noaptea, anul calendaristic, ora, toate au ca reper Soarele. Chiar dacă nu putem privi direct spre soare , el „coboară” oferindu-și razele pământenilor , astfel tot și toate sunt însoțite de umbră.

Și atunci am privit umbra!

Umbra unui obelisc sau umbra unui băț vorbesc despre același soare ...și așa au aparut cadranele solare...Există în lume adevărate opere de artă, cadrane solare mai simple sau mai complicate , pînă la cele extrem de sofisticate chiar impresionante, unicate fiecare în felul său. Toate te îndeamnă să le privești cu atenție, să le descifrezi , să le admiri , să te rupi de cotidian, să aștepți în tăcere și vei vedea cu ochii tăi **TRECEREA TIMPULUI!**

Due to the sunlight it is possible to obtain the gnomon's shade in the hour framework of the sundial, which indicates *the true solar time*, not the average time indicated by the conventional clocks.

En utilisant la lumière du soleil pour obtenir l'ombre du gnomon sur la ligne des heures, les cadrans solaires montrent le temps solaire vrai et pas le temps moyen indiqué par les horloges conventionnels.

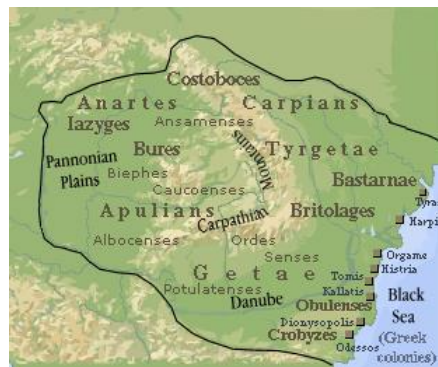
Grazie alla luce del sole per ottenere l'ombra del gnomono sulla linea delle ore i quadranti solari dicono l'ora solare vera e non il tempo medio, indicato dall'orologio convenzionale.

Cadranele solare pot fi orizontale, verticale, armilare, analematice, polare, dar cel vertical în special, revine ca un lait-motiv regăsindu-l pe clădiri sau pe biserici. Suprafața pe care sunt desenate orele, are fixat un indicator numit gnomon a cărui umbră cade pe linia orelor în zilele însoțite. «Γνῶμων» în greacă înseamnă Umbra Înțeleaptă, indicând orele zilei atât timp cât Pământul se învârtă și soarele luminează! "*Sine sole sileo!*"

Se fac calcule pentru valorile unghiurilor dintre liniile orelor iar înclinația gnomonului depinde de latitudinea locului. Ora indicată este cea reală, numită ora solară și poate să nu concidă cu ora indicată de ceas, numită ora oficială. Deasemenea trebuie ținut cont de ecuația timpului de-a lungul unui an și nu în ultimul rând de ora de vară. Să nu uităm că ora reală este acum iarnă, deoarece de o bună bucată de timp se introduce în mod forțat ora de vară.

Un posibil "DISCUS IN PLANITIA" la Sarmizegetusa Regia!

Cel mai vechi dar și cel mai important cadran solar este la 150 km de Cluj, la Costești, se presupune construit după modelul lui Hipparch

Pe platforma sacră de la Sarmizegetusa Regia, la 1200m veți găsi un imens cadran solar orizontal , un disc de andezit cu diametrul de 7 metri. In mijloc e un monolit cu diametrul 1.46 m. Interesantă este prelungirea de piatra, ca o raza lunga de 9,55 m, orientată precis pe direcția nord-sud. Se presupune că în centrul discului de andezit ar fi existat un gnomon de 4m înălțime, a cărei umbră la amiaza zilei cade pe acea extensie, cunoscând astfel meridianul locului și momentul amiezii locale. Mai mult decât atât, la solstițiul de vară umbra era doar până la baza acelei prelungiri pe când la solstițiul de iarnă era până la capătul razei.

În orașul nostru există doar câteva cadrane solare:

a) Ceasul solar de pe peretele sudic al bisericii Calvaria din Manastur, a cărui indicator nu este totuși bine poziționat.

b) În 2007, o nouă descoperire a fost realizată de arheologii clujeni. Echipa condusă de Felix Moraru și Emilian Bota a găsit pe șantierul arheologic deschis în zona Sapca Verde de la marginea municipiului Cluj-Napoca, un cadran solar foarte vechi, confecționat din calcar. Această piesă este o raritate, susțin istoricii, pentru că doar cei mai importanți patricieni romani dispuneau de astfel de instrumente de măsurare a timpului. Acest cadran solar vechi se găsește acum la Muzeul de Istorie.

c) **Casa Wolphard-Kakas** din Piața Unirii nr.31 în interiorul unei firide, încadrată de console un cadran solar , unic în Transilvania. Ceasul este un semicerc, împărțit în porțiuni, care indică orele. În mijlocul semicercului, pe un cui, era dispusă o sârmă a cărei umbră măsura timpul, după mersul soarelui pe cer. Acest cadran este destul de ascuns privirilor.

d) Al patrulea a fost instalat acum 10 ani în Grădina Botanică pe data de 18 decembrie 2009 . Are un ceas solar orizontal din alamă realizat în Anglia, gnomonul (lb greaca: „cel care indică”) este îndreptat spre nordul geografic (s-a ținut cont de corecția față de nordul magnetic) și este înclinat la un unghi egal cu latitudinea Clujului, aproximativ 46° . Veți găsi inscripționată ecuația timpului cu indicații pentru calculul exact. Pe fațeta sudică a soclului, din piatra de Viștea, a fost sculptat un ceas solar vertical, dar încă îi lipsește gnomonul.

COLEGIUL NATIONAL „GEORGE BARITIU”

LA 100 DE ANI

Vladimir Alexandru Bogosavliev

Profesor de istorie

Scoala noastra se poate mandri cu titlul de cel mai vechi liceu romanesc de baieti, purtand nu intamplator numele ilustrului om de cultura George Baritiu(Gheorghe Barit).

Ilustru corifeu al culturii romanesti, s-a nascut la 24 mai 1812, la Jucu de Jos(judetul Cluj) ca cel mai mare dintre copiii preotului Ioan Pop-Baritiu si a Anei Rafila, fiind tot fiica de preot originara din Moldova.

George Baritiu este inscris in 1820 la Scoala maghiara din Trascau (Rimetea), iar dupa 4 ani este inscris la gimnaziul din Blaj.Apoi urmeaza cursurile Liceului Piarist din Cluj si de asemenea se inscrie la Facultatea de Filosofie.Dupa absolvirea facultatii de filosofie, intra la Facultatea de Teologie cand ii cunoaste si pe Simion Barnutiu si Timotei Cipariu.La terminarea studiilor este numit profesor de fizica la Blaj.

George Baritiu are o intensa activitate in cadrul revistelor “Gazeta de Transilvania” si “Foaie pentru minte, inima si literatura” cu rol important in lupta nationala a romanilor transilvaneni.George Baritiu are o sustinuta activitate politica in cadrul Revolutiei romanilor din Transilvania dintre anii 1848-1849.

Dupa revolutie se reintoarce la Brasov, dar va fi inlocuit in postul de redactor al revistelor mai sus amintite de catre Iacob Muresanu. Intre anii 1852-1872 va fi director comercial la fabrica de hartie de la Zarnesti si in aceasta perioada calatoreste mult, interesandu-se mai ales de aspecte privind viata oamenilor. Mai tarziu se muta la Sibiu unde editeaza ziarul Observatorul intre 1878-1885. De asemenea, amintim activitatea sa prodigioasa in cadrul Astrei, devenind presedintele acestei asociatii in 1888. Cu cateva luni inainte de moarte (moare la data de 2 mai 1893, la Sibiu), respectiv in anul 1893, este ales presedinte al Academiei Romane.

Activitatea marelui carturar face ca primul liceu romanesc din Cluj sa ii poarte numele, mai ales ca George Baritiu s-a nascut in judetul Cluj. Dupa Marea Unire de la 1 decembrie 1918, in procesul de organizare al scolii romanesti de stat in Transilvania, un loc important il are constituirea liceului George Baritiu. Liceul si-a inceput activitatea la 19 octombrie 1919, in localul cladirii de pe strada Baritiu, numarul 26.

Marea efervescenta culturala din Clujul anului 1919 a determinat ca profesorii liceului sa activeze pe mai multe planuri, de exemplu: la contemplarea catedrelor universitare, la Muzeul Limbii romane, in presa etc; astfel liceul devine reprezentativ in cadrul invatamantului romanesc din Transilvania.

In anii 1940-1944, dupa Dictatul de la Viena, liceul a functionat ca liceu de stat mixt, cu limba de predare romana, in cladire fiind plasate si Scoala medie de fete de stat si sectia romana a liceului de aplicatii de baieti. In toamna anului 1944 scoala noastra si-a redeschis portile in aceeasi cladire si a functionat cu acelasi nume, si anume George Baritiu, la inceput prezentand doar 8 clase, numai de baieti, iar in perioada 1945-1947 ca liceu mixt. Apoi, in urma reformei invatamanutului din 1948, liceul va purta numele de Scoala medie de baieti numarul 1, cu 3 cicluri (primar, gimnazial si liceal), iar din 1954 Scoala medie numarul 5, cu o sectie de seral. In anul urmator (1955), scoala devine Scoala medie mixta.

Din anul scolar 1957-1958 scoala a reprimit numele de “George Baritiu”, numindu-se oficial Scoala medie George Baritiu, functionand cu ciclu primar pana in 1961, cu ciclu gimnazial pana in 1977 si apoi numai cu ciclu liceal, clasele 9-12, si seral clasele 9-13.

Intre 1969-1977, in cadrul liceului au functionat clase speciale de chimie. O alta reforma a invatamantului din 1965 readuce denumirea oficiala de Liceu George Baritiu, care este transformat mai apoi in Liceul Industrial George Baritiu in 1977.

Traditia de Liceu Teoretic a fost reluata din anul scolar 1991-1992, avand 2 profile:matematica-fizica si bilingv romana-italiana, liceul nostru fiind singurul liceu din Transilvania cu profil de italiana.Din anul scolar 1994-1995 s-a infiintat o clasa de informatica si in 1998 o clasa de stiinte sociale.

In anul 1996 a inceput colaborarea cu statul italian, iar in anul 2002 s-a semnat un Memorandum cu Italia.In anul 2010, Liceul George Baritiu integreaza in structura sa Scoala Gimnaziala David Prodan.De asemenea, este bine de subliniat ca incepand cu anul 2000, liceul nostru devine Colegiul National George Baritiu, iar anul acesta, 2019, pe drept cuvant si cu mandrie, sarbatorim 100 de ani de activitate didactica a unei scoli romanesti de prestigiu din Cluj Napoca.

ORAȘE INTELIGENTE- SMART-CITY

Silvia Monica Ilișiu

Profesoară de geografie

Conceptul de SMART CITY este acoperit pe larg în ziua de azi și este definit prin numeroși termeni ca: digital city, e-communities, intelligent city, telecity sau wired city care nu mai țin de domeniul SF. Orașe ca Amsterdam, Barcelona, Hong Kong, Delhi, New York, Berlin, Copenhaga, Toronto, Stockholm, Viena și multe altele sunt exemple de orașe care urmăresc activ implementarea unei strategii SMART și care sunt considerate și date ca exemple de smart cities.

Componenta SMART a unui oraș a evoluat rapid în ultimii ani de la o posibilitate la o necesitate, inclusă în strategiile de dezvoltare urbană.

Utilizând senzori cu consum minim de energie, rețele wi-fi, supravegherea digitală, procesarea automată a fluxurilor de date și sistemele de management al serviciilor publice sunt doar câteva exemple de digitalizare și oportunități pentru orașele inteligente.

Dincolo de sistemele fizice cu care ne-am obișnuit, aceste soft-uri bazate pe tehnologie și automatizări reprezintă un răspuns la provocarea urbană din zilele noastre.

Conform studiilor și analizelor provocarea urbană de azi este să gândești, să acționezi și să trăiești SMART.

Orașe ale viitorului

Statisticile și previziunile experților în demografie și urbanism prevăd faptul că populația lumii se va dubla până în anul 2050, de aceea plecând de la această premiză observăm tot mai multe demersuri în transformarea sistemelor și comunităților prin soluții inteligente ca răspuns la probleme ca resurse indisponibile, rețele fizice învechite, capacități limitate, protejarea mediului înconjurător, aglomerarea urbană, siguranță, nevoia unui sistem integrat de management etc.

Plecând de la aceste afirmații, orașele și comunitățile locale trebuie să înceapă să gândească în perspectivă și să planifice cum să devină prietenoase cu mediul, orientate spre cetățeni, cum să utilizeze rațional resursele, cum să genereze venituri în paralel. Din acest punct de vedere tehnologia IT&C este una dintre puținele opțiuni care pot ajuta orașele să devină sustenabile, eficiente și moderne.

Trendul global de transformare în smart city a creat o comunitate de piețe globale, regiuni, țări, metropole, alianțe, asociații, grupuri de inovare care colaborează în acest demers și au adoptat în acest sens strategii, programe, inițiative, planuri de acțiune și declarații pentru care se alocă din ce în ce mai multe fonduri la nivel mondial.

În Europa, dezvoltarea de orașe inteligente are doi actori principali: orașele -în mod special marile capitale (Amsterdam, Viena, Barcelona, Helsinki, Copenhaga, Londra) și Uniunea Europeană (Studiu Maparea Orașelor Inteligente în Uniunea Europeană). În scopul sprijinirii dezvoltării orașelor inteligente Comitetul Economic și Social European (CESE) a adoptat în 2015 un document care pune bazele unei strategii de dezvoltare și susținere a proiectelor de tip SMART CITY, intitulat "Orașele inteligente ca motor al unei noi politici industriale în Europa" .

Roluri determinante în această provocare de catalizare a comunităților și transformare pe baza tehnologiei digitale în comunități SMART, le au: societatea civilă și anume cetățenii care trebuie educați pentru a deveni cetățeni smart; mediul de afaceri- cu un rol important în stimularea inovării și colaborarea cu instituțiile publice pentru livrarea de soluții smart; HUB-urile inovative; Consiliul Local pentru susținere politică și sprijin în realizarea viziunii strategice de transformare smart city, precum și Clusterele tehnologice pentru studii de caz și schimbul de idei și soluții care au funcționat în orașele considerate deja inteligente.

În prezent cele mai mari orașe ale lumii se bat pe titulatura de smart city. Au traficul dirijat inteligent, senzori care ajută la reducerea consumului de energie folosită pentru iluminatul public, iar în ceea ce privește transportul, poți vedea pe telefonul mobil în cât timp vine autobuzul și dacă există locuri libere de parcare într-o anumită zonă.

La nivel mondial, cele mai inteligente orașe New-Yorkul, Londra și Paris,Viena,etc . În Viena soluțiile de dezvoltare urbană s-au îndreptat spre transportul în comun și spre protejarea spațiilor verzi. Liniile de metrou, de tramvai și de autobuz sunt corelate perfect. Există aplicații mobile care oferă nu doar rute posibile, ci și estimări ale duratei călătoriei. Toate acestea au făcut ca numărul mașinilor personale să scadă constant în ultimii zece ani. Sunt doar 370 de autovehicule la mia de locuitori.

În ceea ce privește România, unele orașe, cum ar fi Alba-Iulia, Cluj-Napoca, Timișoara au adoptat deja multe dintre soluțiile smart care funcționează cu succes în marile capitale europene. Printre acestea se numără iluminatul inteligent, monitorizarea calității aerului, smart parking, precum și sistemul de monitorizare a traficului.

Cluj-Napoca

Alba-Iulia

Dezvoltarea inteligentă nu mai e doar o opțiune între multe altele, e o manifestare a responsabilității sociale. Independent de motivațiile și natura implicării, poziția ocupată și durata misiunii, mandatului, contractului, liderii de opinie, aleșii, decidenții oricărei comunități trebuie să conștientizeze, că suntem datori generațiilor viitoare la fel de mult ca celei căreia îi aparținem.

Tratarea superficială a modului în care ne valorificăm (fiecare comunitate în parte) resursele (inclusiv cele umane) și ne procesăm deșeurile (reziduurile) și ignorarea efectelor acestor intervenții asupra mediului natural și social (atât din perspectiva vieții cotidiene a membrilor comunității, cât și a șanselor de dezvoltare sustenabilă în viitor), pur și simplu nu mai sunt acceptabile.

În concluzie, proiectele de oraș inteligent sunt extrem de complexe, necesită expertiză multidisciplinară, resurse majore și propun schimbări fundamentale din punct de vedere tehnologic, dar și din punct de vedere social, în privința modului cum interacționează entitățile și cetățenii unui oraș. Eforturile depuse de un oraș în trecerea către unul inteligent, sunt răsplătite prin asigurarea unei dezvoltări durabile și prin creșterea calității vieții cetățenilor.

BARIȚIU ÎN MEMORIA SATULUI NATAL

Maria Alexandra Ciceo

Profesoară de religie

În toamna acestui an (2019) am pășit cu mare bucurie și emoție pe poarta Colegiului Național "George Barițiu"; cu emoție datorită schimbării de care avem parte pe plan profesional și cu bucurie, deoarece sunt originară din frumosul sat de pe malul Someșului Mic, Jucu de Sus (Jucu de Jos până în 1968), unde a văzut lumina zilei istoricul, publicistul, omul politic și fondatorul presei românești din Transilvania, George Barițiu.

Satul nașterii marelui Barițiu se află la 20 km de municipiul Cluj- Napoca. Numele acestuia are origini vechi slave, „Juc” înseamnă „gândac” sau „goangă”. În cele mai vechi scrieri, comuna Jucu apare sub numele de Suk. Localnicii susțin că numele provine de la familia nobiliară Suki, care deținea întreg teritoriul Jucului de astăzi.

Într-un document din 10 aprilie 1332 este atestat un eveniment cu totul special pentru istoria învățământului din Transilvania: în rândurile sale întâlnim

cea dintâi mențione a existenței unei școli rurale transilvănene, la Jucu – ba chiar mai mult decât atât, a unei școli care dispunea de o clădire proprie.³

George Barițiu s-a născut la 24 mai 1812 în casa modestă a preotului greco -catolic, Ioan Pop (rebotezat Baritz), care provenea dintr-o familie de mici nobili din districtul Chioar, neavând ca și alți nobili proprietate și al Anei Rafila, fiica preotului Simeon Cornea, originară după tată

din Moldova.⁴ Casa parohială în care s-a născut Barițiu era compusă din tindă și cameră, acoperite cu trestie. În anul 1912, când a fost comemorat centenarul Barițiu, s-a pus o placă comemorativă, iar apoi casa a fost demolată, pe locul ei astăzi crescând un nuc.⁵ Preotul Ioan Pop păstorește comunitatea greco - catolică din Jucu de Jost timp de 3 ani, după care se reîntoarce în satul natal Petreștii de Mijloc, lângă Turda.

Chiar dacă la Jucu își petrece doar primul an din viață, amintirea nașterii marelui Barițiu a fost marcată prin diferite activități culturale, publicații, nume dat unei instituții școlare, unui parc.

În anul 1912 la Jucu are loc una dintre activitățile deosebite organizate de ASTRA, cu ocazia centenarului Barițiu. La această activitate pe lângă reprezentanții ASTREI și ai autorităților, a luat parte și un număr impresionant de țărani de pe valea Someșului, din părțile Năsăudului, din Turda și împrejurimi. După slujirea parastasului, la Liturghie, în fața miilor de participanți, au evoluat formațiile artistice, locale și străine care au adus în satul

³ Pascu, Ștefan, (redactor responsabil), *Istoria învățământului din România*, vol I, De la origini până la 1821, București, 1983, pg. 87

⁴ Dezmirean, Ana, *Din viața și activitatea lui George Barițiu*, Jucu, 1985

⁵ Cinezan, Vladimir, *Comuna Jucu - monografie* -, Ed. Remus, Cluj - Napoca, 2010, pag. 102

lui Barițiu tot ce era mai frumos, mai valoros în arta populară din satele românești.⁶

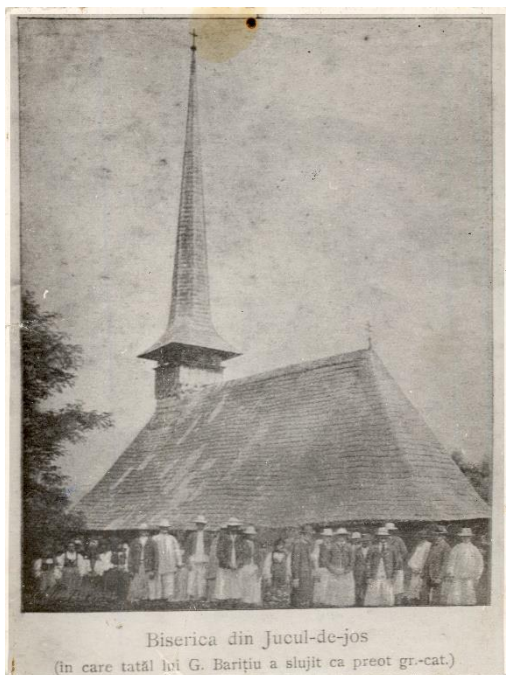
Martorii oculari ai acestei grandioase manifestări artistice povestesc și astăzi cu multă mândrie că satul lor a fost gazda unui asemenea eveniment.⁷

În urma eforturilor doamnei învățătoare Ana Pojar, în parcul din fața bisericii din Jucu de Sus, în anul 1984 a fost dezvelit bustul lui George Barițiu, iar din anul 2012 parcul îi poartă numele. Tot doamna învățătoare Pojar, în anul 1985 editează la Jucu borșura cu titlul "Din viața și activitatea lui George Barițiu", pentru a păstra vie amintirea acestuia în inimile tuturor generațiilor.

Din 1993 Școala Generală Nr 1 Jucu, primește aprobarea ISJ pentru a se numi, Școala Generală cu clasele I-VIII "George Barițiu", a cărei absolventă sunt și eu, iar în prezent se numește Școala Gimnazială „George Barițiu”, în curtea căreia bustul ocrotitorului ei, veghează tinerele generații de barițiști. În incinta școlii se păstrează cu sfințenie un tablou pictat în jurul anului 1971, de soțul unei foste profesoare de geografie de pe atunci.

În Biblioteca doamna bibliotecar, la loc de cinste opera și Barițiu.

Legat de satul în urma sa o mulțime aflate în preotul de atunci din Popescu. În câteva preotului, Barițiu

Comunală Jucu, Maria Deac păstrează câteva volume din personalitatea lui

său natal, Barițiu lasă de date și descrieri corespondența sa cu Jucu de Jos, Vasile scrisori adresate cere informații despre

averea părintească din Jucu de Jos, a familiei sale.⁸

⁶ Chiorean, Bazil, *Monografia comunei Jucu, Lucrare pentru gradul I didactic*, Jucu 1972

⁷ Ibidem

Toate aceste lucruri nu lasă să se stingă amintirea unei astfel de personalități marcante pentru poporul român, pentru că nu doar faptul că s-a născut în satul nostru este important, ci faptul că face parte dintre numele simbolice, care amintesc de idealurile împlinite ale unui popor.

⁸ **Botezan, Ioana**, *George Bariț (catalog)* - *Scrisoare adresată preotului Popescu Vasile*, Academia Republicii Socialiste Române, Cluj - Napoca, 1974, pag. 110

BUCURIA DE A FI PROFESOR – O EXPERIENȚĂ FASCINANTĂ

Steliana Ioana Cialma
Profesor educație fizică și sport

Am învățat că, meseria de profesor presupune în primul rând, multă afecțiune și dăruire, trebuie într-adevăr să te implici într-o activitate , ce solicită atât o foarte bună pregătire profesională, cât și răbdare și înțelegere. Consider că, învățarea depinde în foarte mare măsură de profesor, un copil nu poate asimila cunoștințe, dacă nu simte afecțiunea și implicarea cadrului didactic. O mare influență asupra mea, a avut-o sportul, pe care l-am practicat în copilărie. Disciplina, care era impusă și rezultatele obținute în competiții de-a lungul anilor, m-au determinat, să merg mai departe.

Mi-am dorit să devin profesor și să continui munca începută cu mulți ani în urmă, pe vremea când eram studentă. Una dintre cele mai mari satisfacții o simți, atunci când îți dai seama, că ai reușit, să stimulezi interesul elevilor, față de un anumit subiect. Te simți răsplătit din plin, când un elev își exprimă recunoștința. A fi profesor înseamnă a te ridica deasupra tuturor elevilor, și totuși, a te coborî ”la mintea lor”.

O atribuție, care întregește statutul profesorului constă în desfășurarea sistematică a selecției și a orientării elevilor cu aptitudini spre diferite ramuri sportive. Principala sursă de talente pentru sportul românesc o constituie școala; valorificarea în cluburile sportive școlare sau în clasele cu program sportiv a elevilor talentați ține de profesionalismul profesorilor.

Crezul profesorului de educație fizică trebuie să-l constituie creșterea unor generații de elevi sănătoși, integrați social, obișnuiți cu practicarea exercițiilor fizice și în timpul liber, capabili să desfășoare activități eficiente în școală și în

afara ei. Statutul cultural este determinat de raportarea profesorului de educație fizică, la valorile culturii. El este consumator, dar și producător de cultură, nu numai pentru că este practicant al sportului, sau pentru că îl îmbină cu alte activități, ci și prin faptul că desăvârșește educația elevilor, astfel încât aceștia să recunoască valorile culturale.

E plăcut, să-i vezi pe foștii tăi elevi deveniți adulți, să-i auzi spunându-ți , că ceea ce au învățat de la tine, le-a fost util. Te simți atât de încurajat, când îți spun, că își aduc aminte, cu drag, de anii petrecuți împreună. Cea mai mare satisfacție, pe care mi-o aduce această frumoasă, dar dificilă profesie, căreia i-am dedicat o parte din viață, este fără nici o îndoială, aceea de a-i vedea pe tinerii, cărora le-am predat, că au ajuns într-o anumită măsură și datorită eforturilor mele, să-și împlinească visele.

WISE ÎMPLINITE

CLASA I B- “FLUTURAȘI”

Prof. învă. primar *Nicoleta Mirela Pop*

Activitatea integrată- „Mărul, vedeta fructelor!”

-Exemplu de bună practică-

Pentru ca elevii zilelor noastre să facă față solicitărilor lumii contemporane, trebuie să le formăm capacitatea de a realiza transferuri rapide și eficiente între discipline. În învățământul primar, abordarea integrată a conținuturilor este o necesitate, dată de nevoia firească a școlarului mic de a explora mediul apropiat, de a-l cunoaște și de a-l stăpâni.

Ca o dovadă în acest sens a fost și activitatea integrată „**Mărul, vedeta fructelor!**” Am propus această activitate, pentru ca atât elevii, cât și părinții să își formeze un stil de viață sănătos și echilibrat, să adopte un comportament corect privind consumul zilnic de fructe și legume proaspete, întrucât puterea de muncă, de viață și de joacă își are rădăcinile în alimentația de zi cu zi. Prin acest tip de activitate integrată s-a adus un plus de lejeritate și mai multă coerență procesului de predare-învățare, punându-se accent deosebit pe joc, ca metodă de bază a acestui proces.

Harta activității integrate

Domenii integrate:

a) Comunicare în limba română

- **Roata ghicitorilor** -elevii vor învăța o roată a ghicitorilor și vor denumi diverse fructe
- **Rebus** -cuvinte ce denumesc fructe
- **Povestea mărului** -discuții pe baza textului și completarea fișei lecturii
- **Mărul**- oferirea de informații despre originea mărului-enciclopedie
- **Mărul** -poezie, memorizare

b) Matematică și explorarea mediului

- **Ne jucăm și învățăm!** -Pomul cu mere-exerciții de calcul

oral

- **Fructele mă ajută să calculez!** – fișa conține rezolvare de exerciții
- **Labirint** -drumul cel mai scurt la coșul de fructe
- **Drumul seminței** -etapele dezvoltării unei plante
- **Mărul ca pom fructifer** -alcătuirea unei plante

c) Arte vizuale și abilități practice-„Mărul cel haios”-puzzle

Prin activitățile integrate dispar granițele dintre categoriile și tipurile de activități didactice. Acestea se contopesc într-un scenariu unitar în care tema se lasă investigată cu mijloacele diferitelor științe, conținuturile au subiect comun. Activitatea „**Mărul, vedeta fructelor!**” a fost o activitate integrată, în parteneriat, la care copilașii ambelor clase, I A și I B, au participat cu mult interes, bucurie și emoție. Elevii au fost antrenați în sarcini din diverse domenii.

Elevii au pătruns în universul științei ascultând câteva informații din enciclopedie despre diverse soiuri de mere, iar apoi au fost foarte curioși să le și

guste: mere jonothan, golden, grany smith, red. Au observat că merele diferă ca și aspect, gust, textură a miezului.

Mămicile au prezentat produse din măr și rețetele acestora: prăjitura cu măr, sucul de măr, compot de măr, dulceață de merișoare, în cadrul micului târg

dedicat acestei vedete a fructelor.

Abordarea integrată a conținuturilor acestei activități a permis ieșirea din monotonie a aceluiasi algoritm de predare, elevii fiind atrași și stimulați de diversitatea momentelor de pe parcursul activității și de apariția elementului surpriză. Tarta, a fost un deliciu, iar prăjitura cu măr a fost apreciată de toți copilașii!

Fluturașii și albinuțele au fost recompensați cu orare cu fructe, pentru implicarea de care au dat dovadă pe tot parcursul activității.

„ O masă fără fructe este ca o sărbătoare fără muzică!”

Desfășurând activitatea integrat, am observat la copii, o eliberare de formalism și o libertate mai mare în privința capacității de expresie. Diversitatea și varietatea materialelor încurajează copiii să se manifeste, să observe, să gândească, să-și exprime ideile, să interpreteze date, să facă predicții.

Învățarea într-o manieră cât mai firească și învățarea conform unei structuri riguroase sunt extreme care trebuie să coexiste într-o activitate de învățare. Dacă succesul școlar este dat de performanța școlară, succesul personal este dat de competența de a ieși din tiparul unei discipline și de a realiza conexiuni între cunoștințe.

CARTEA, PRIETENUL MEU DRAG

Profesor învățământ primar SAMOILĂ DIANA CARMEN

”Ce miraculos este faptul că din aceste obiecte mici, plate și rigide ni se dezvăluie [lumi](#) după lumi, lumi care ne încântă, care ne calmează sau care ne entuziasmează. Cărțile ne ajută să înțelegem cine suntem și cum ar trebui să ne purtăm. Ele ne arată ce înseamnă comunitatea și prietenia. Ele ne spun cum să trăim (...).” **Anne Lamott**

Vârsta școlarului mic reprezintă o perioadă favorabilă pentru acumularea unor impresii puternice, este vârsta imaginației, a fanteziei, a visării și a jocului. Este unanim acceptat faptul că este ușor să influențezi formarea personalității copilului prin literatură, făcând apel la sensibilitatea celui educat. Școala este instituția unde se manifestă și sunt încurajate experiențele de debut ale copilului în domeniul limbajului, locul în care se înregistrează primele contacte ale acestuia cu cartea, cu limbajul scris.

Prin intermediul activităților realizate, școala are rolul să trezească în sufletele copiilor dorința de a se apropia de carte, dorința de a citi, respectul față de carte și față de cel care a scris-o. La vârsta școlarului mic, lectura are funcție ludică și formativă. Astfel, copilul trebuie scos de sub dominația audio-vizualului și orientat spre atmosfera liniștitoare, tainică a cărților, ajutat să descopere valoarea gestului de a se împrieteni cu o poveste, cu un personaj. Prin proiectele realizate școala dorește să repună în drepturi „cartea”, „biblioteca” și ”librăria”, să le aducă în atenția copiilor și părinților, să contribuie la redescoperirea lecturii ca o plăcere, o relaxare, un izvor de cunoaștere și visare fără de egal!

Și atunci, cartea le va vorbi copiilor!... După cum observa marele scriitor Tudor Arghezi „O jucărie precum este cuvântul, mai pe măsura spiritului

copilăriei, inventiv, dinamic și scormonitor nici că se poate afla”. Lucrurile aflate din cărți îi îmbogățesc mintea și sufletul, îl ajută să se înțeleagă pe sine și pe ceilalți.

Una dintre activitățile propuse s-a desfășurat sub titlul ”Dăruiește o carte!” și a adus laolaltă cadre didactice și elevi din cadrul Colegiului Național ”George Barițiu” și a Liceului Teoretic ”Eugen Pora”.

Activitatea a fost proiectată într-un context specific, cel al Sfântului Nicolae, pentru ca elevii să fie sensibilizați și motivați de ideea de a dăru și de a ajuta în mod necondiționat. Ei au reușit să simtă spiritul generozității și al altruismului într-o manieră ludică, apropiată nivelului lor de vârstă. În același timp, acest parteneriat educativ a contribuit la adâncirea și completarea procesului de învățământ, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor elevilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului. De asemenea, elevii Colegiului Național ”George Barițiu” au avut ocazia să împărtășească elevilor Liceului Teoretic ”Eugen Pora” dragostea lor pentru lectură și plăcerea timpului petrecut în lumea cărților. L-au prezentat colegilor pe prietenul lor, Splat, un personaj tare hazliu și poznaș, creionat cu mult umor de către autorul Rob Scotton.

Dintre momentele activității desfășurate în parteneriat amintesc aici: expoziție de semne de carte, puzzle ”Ghetuțele lui Moș Nicolae”, recitare de poezie (”Ghetele”, ”Sfântul Nicolae”), interpretare de cântece (”Cărticica mea”, ”Ghetuțele”), împărtășire de gânduri, idei (Ce reprezintă cartea pentru mine?), lectura învățătoarei (”Crăciun fericit, Splat!”). În ultima parte a activității copiii au avut ocazia să-și dăruiască semne de carte și cărți, îndemnându-se astfel la lectură unii pe ceilalți.

Se creionează astfel, treptat, portretul iubitorului de carte, portet în care elevii să se regăsească. Un prieten al cărții deține ochi cu care observă indicii esențiale în texte și în imagini; gură cu care citește expresiv textele și cu care dă de veste celorlalți despre ceea ce a citit; mâini cu care îngrijește cărțile, le răsfoiește, le împrumută prietenilor; minte curioasă care îl ajută să analizeze

ceea ce citește; urechi cu care aude poveștile și cu care aude părerile celorlați cititori despre ceea ce ei au citit; imaginație bogată și, nu în ultimul rând, o inimă mare cu care simte textile parcurse.

Așadar, astăzi, mai mult ca oricând, este datoria familiei și a școlii să deschidă ușa fermecată a lumii cărților cu povești și poezii. Cartea trebuie să devină prietena copilului încă de la cea mai fragedă vârstă. Ea îl ajută să parcurgă căile cunoașterii, de la concret la abstract, de la intuiție la reprezentare și fantezie. Cu ajutorul ei, copilul intră în posesia numeroaselor instrumente care îi pot satisface dorința de a descoperi realitatea înconjurătoare, cartea însăși fiind o lume!

SĂ FIM CREATIVI!

Prof. învăț primar: POJAR ADA-MONICA

„Creativă” e o minte fluidă, pornită să întrebe, să descopere, neînhibată, autonomă, o sursă de inspirație, generatoare de idei.

Creativitatea - în ce scop? Pentru a ne putea desăvârși, realiza și actualiza, pentru a trăi conștient.

Creativitatea - prin ce mod? Printr-o atitudine deschisă, prin acceptarea provocării și confruntarea cu ea, pentru a face parte din aceasta.

Dornică de aventură, folosind acuarela și tablourile realizate personal, am descătușat fantezia copiilor, motivându-i să își exerseze și să își exprime atitudini personale, într-un mod creativ.

Am urmărit dezvoltarea unor aptitudini legate de fluiditatea cuvintelor și fluența ideilor, de originalitatea răspunsurilor, de sensibilitatea mesajelor transmise, precum și de capacitatea de redefinire în anumite situații.

Exercițiile propuse în cadrul activităților desfășurate cu elevii clasei a II-a B au avut rolul de a armoniza forțele necesare manifestării creative ale acestora.

BĂRCUȚA

Imaginați-vă că sunteți într-o bărcuță și stați de vorbă cu marea. Realizați un dialog cu marea (7-8 propoziții), respectând semnele de punctuație corespunzătoare. Dați-i un titlu potrivit.

DE VORBĂ CU MAREA

Zilele acestea m-am plimbat pe mare cu bărcuța. Când am ajuns la mal, bărcuța se tot mișca. Ea mi-a șoptit încet, să mai rămân un pic. Dintr-o dată , un val s-a apropiat de mine și mi-a spus:

- Nu te speria, fetiță frumoasă! Am venit până aici ca să îți ofer în dar o scoică și o perlă.

- Mulțumesc! Ce perlă frumoasă!

Am vorbit cu marea despre scoici și valuri, despre pești de aur și delfini, despre magie.

(**FilipAlessia Ariana**, clasa a II-a B)

- Marea mea dragă, ce mai faci?
- Bine. Mă simt fericită.
- De ce ești fericită?
- Sunt fericită pentru că lumea mă adoră și că port purta bărcuțe pe valurile mele înspumate.

- Sunt grele pentru tine bărcuțele?
- Nu, sunt ușoare, ca niște fulgi de nea.
- Da? Mă porți și pe mine într-o bărcuță?
- Da, cu plăcere.
- Te iubesc, marea mea mare!

(**Petrule Aida**, clasa a II-a B)

LALELE, LALELE...

Formulați propoziții dezvoltate, astfel încât ultimul cuvânt din propoziția anterioară să fie primul cuvânt din propoziția următoare, după modelul dat. Realizați un text (6-7 propoziții), având ca titlu sugestiv: LALELE.

În vază sunt multe lalele. Lalelele sunt viu colorate. Colorate,....

În vază sunt multe lalele. Lalelele sunt viu colorate. Colorate și parfumate înviorează camera. Camera așteaptă nerăbdătoare pe micii musafiri, copiii. Copiii adoră lalelele. Lalelele zâmbesc copiilor.

(**Petrule Ștefan-Radu**, clasa a II-a B)

În vază sunt multe lalele. Lalelele sunt viu colorate. Colorate și frumoase culese din grădină. Grădina e plină e flori. Florile sunt iubite de oamenii buni și frumoși. Frumoși sunt și bujorii. Bujorii înfloresc primăvara. Primăvara colorată și parfumată aduce bucurii.

(**Pânzar Carla Maria**, clasa a II-a B)

În vază sunt multe lalele. Lalelele sunt viu colorate. Colorate sunt în roșu, în galben, în alb, multicolore. Multicolore sunt ele. Ele pot fi vărgate, uneori. Uneori, le simt gingășia și prospețimea. Prospețimea și frumusețea lor mă încântă și de aceea le iubesc mult.

(**Perșa Ana Karina**, clasa a II-a B)

PRIMĂVARA

Realizați o povestioară, având ca personaje principale doi fluturași, respectând ordinea logică a faptelor și scrierea corectă, în maxim 10 propoziții. Dați-i un titlu potrivit.

CEI DOI FLUTURAȘI

” Fluturaș de ce tot zbori/ Ziua întreagă printre flori?”

Azi mi-am propus să fiu un fluturaș. Împreună cu bunul meu prieten zburăm nevăzuți și neștiuți de nimeni, printre flori. Scăldați de soarele care ne cuprind, explorăm primăvara. Natura este perfectă. Razele soarelui ne mângâie fața. Ne bucurăm de timpul frumos, de frunze, flori, de iarbă.

Totul este încântător și suntem tare veseli.

(**Ispas Mihnea Andrei**, clasa a II-a B)

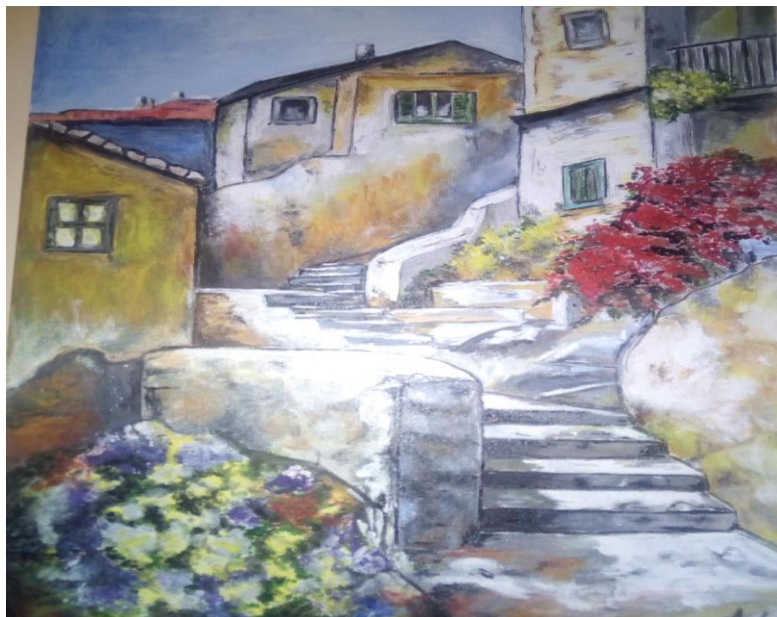
Au fost odată doi fluturași. Aceștia voiau să exploreze lumea. Așa că, într-o zi, s-au gândit să plece de acasă. Pe drum s-au întâlnit cu florile, cu care s-au împrietenit repede. Apoi s-au bucurat de căldura soarelui, care le-a dăruit o pulbere de aur pe aripioare. Zburând neîncetat, au ajuns până la norii albi și pufoși. Acolo s-au odihnit puțin. De sus, au văzut întreaga grădină cu flori, munți și dealuri, văi și câmpii întinse.

Ei și-au continuat zborul, iar eu i-am urmărit până când am adormit.

(**Filip Alessia Ariana**, clasa a II-a B)

TREAPTĂ CU TREAPTĂ

Urcând aceste scări,treaptă cu treaptă, eu am găsit o școală care mă aștepta... Voi ce ați găsit? Descrieți în maxim 8 propoziții cum ați urcat, treaptă cu treaptă, aceste scări și ce anume ați găsit la final.

POARTA SPRE VISE

Urcând într-o zi aceste trepte, eram curioasă să aflu ce era acolo. Am urcat până la capăt. Acolo am găsit o poartă gigantică. Am deschis-o. De acolo puteam vorbi cu oricine. Apele aveau culoarea curcubeului, iar pământul era de un alb pur. Era un loc de basm. Totul era atât de luminos, încât și soarele purta ochelari de soare.

De atunci, urc zilnic aceste trepte și le număr, așteptând nerăbdătoare să deschid poarta spre vise.

(**Filip Alessia Ariana**, clasa aII-a B)

AMINTIRE

Anul trecut eram în Italia, unde locuiam cu familia mea. Îmi amintesc că într-o zi, când eram cu prietenii mei, am dat de niște trepte. Am început să le urcăm, pas cu pas, descoperind multe lucruri interesante: flori viu colorate, câteva cochilii goale de melci, nisip adus de vânt, de pe plajele aflate în apropiere. La capătul treptelor am găsit doi portocali bogați. Ne-am bucurat din plin de gustul lor dulce, răcorindu-ne din plin.

Urcușul nu a fost ușor, dar a meritat.

(**Lucaci Delia**, clasa a II-a B)

ZI DE VARĂ

Este o dimineată de vară. Imaginați-vă că sunteți o floare de margaretă , care s-a trezit veselă pentru o nouă zi. Descrieți în 6-7 propoziții care este planul vostru pentru această zi, folosind expresiile: *rază jucăușă*, *adierea vântului*, *răcoarea dimineții*, *roua zorilor*, *câmp parfumat*, *liniștea serii*.

MARGARETA

Mă trezesc o margaretă în răcoarea dimineții. Ies pe ușă, ca o rază jucăușă. Ochiul îmi zâmbesc, mă așteaptă câmpul parfumat. Voi petrece ziua în adierea vântului, iarbă verde, maci, sânziene, albăstrele. Sub cerul abastu și senin, nori albi și soare luminos. Voi aștepta liniștea serii.

Așa este pe câmpul cu flori vara.

(**Ispas Mihnea Andrei**, clasa a II-a B)

Începe o nouă zi. Răcoarea dimineții și roua florilor încă nu îmi dai voie să mă trezesc. Când apare prima rază jucăușă de soare, încep să îmi deschid una câte una, toate petelele. Adierea vântului împrăștie miresme plăcute de pe câmpul parfumat. Sunt cea mai fericită margaretă. Pot admira fluturi și păsări zburând, tot timpul zilei.

În liniștea serii, petalele mele se închid și mă îmbrățișează din nou.

(**Lucaci Delia**, clasa a II-a B)

ROLUL PROIECTELOR ȘI PARTENERIATELOR EDUCAȚIONALE ÎN DEZVOLTAREA INTELIGENȚEI EMOȚIONALE

***înv. Lăzăruc Elena-Carmen
clasa a III-a B***

***„Limpede nu vezi decât cu inima. Ochii nu pot să pătrundă în taina lucrurilor.”
(Antoine de Saint-Exupery)***

Dinamica schimbărilor sociale contemporane solicită o bună capacitate de adaptare a individului la mediu, care se poate realiza numai dacă înțelegem rolul extraordinar pe care îl are folosirea inteligență a emoțiilor. Ascultarea activă, comunicarea verbală și nonverbală, asertivitatea, organizarea independentă sunt vectori de creștere a încrederii în forțele proprii și premisele desăvârșirii unei personalități capabile să răspundă provocărilor sociale.

Termenul de *inteligență emoțională* a fost folosit prima dată în 1985 de către Wayne Leon Payne, în lucrarea sa „A Study of Emotion: Developing Emotional Intelligence, Self-integration, Relating to Fear, Pain and Desire”. El susține că inteligența emoțională reprezintă o abilitate care presupune o ”relaționare creativă cu stările de teamă, durere și dorință”.

„Inteligența emoțională este capacitatea de a ne recunoaște propriile sentimente și de a le identifica pe ale celorlalți, pentru a ne automotiva și pentru a folosi puterea emoțiilor, atât în raport cu noi înșine cât și în raport cu ceilalți.” (Daniel Goleman, “Inteligența emoțională”). Inteligența emoțională a copiilor se dezvoltă prin învățare socială și emoțională și constituie un bagaj enorm pentru viitorul lor personal și profesional.

Interesul deosebit pe care învățământul actual îl acordă formării/dezvoltării inteligenței emoționale și sociale este o consecință a faptului că, la sfârșitul anilor de școală, absolvenții nu sunt suficient de pregătiți să facă față provocărilor vieții de fiecare zi, atât la nivel personal, cât și ca membri ai

societății. Abordarea prin excelență cognitivă a demersurilor curriculare și didactice nu este suficientă.

În cadrul activității didactice, cultivarea unor abilități și competențe care permit creșterea nivelului de inteligență emoțională nu trebuie să ducă la neglijarea altor tipuri de inteligență, necesare de altfel în egală măsură pentru succesul actului educațional. Trebuie să-i învățăm să fie umani, să colaboreze cu ceilalți, să stabilească relații de prietenie, de simpatie, înțelegere față de semenii săi, oferindu-le adevăratele valori și repere ale vieții: cinstea, prietenia, dragostea și altruismul.

În ideea de a obișnui copiii să manifeste interes, să-și formeze atitudini pozitive față de școală, să-și completeze aria de preocupare, mi-am propus să largesc sfera noastră de activități prin proiecte și parteneriate educaționale, desfășurate la nivelul școlii și a comunității locale.

Învățarea bazată pe proiect este o abordare care angajează copiii într-o acțiune bazată pe cooperare - comunicare - colaborare. Prin activitățile specifice învățării prin cooperare, am urmărit realizarea unui climat socio-afectiv pozitiv, constructiv, menit să le motiveze implicarea activă în acțiunile propuse. Munca în echipă a asigurat mai multe oportunități de alăturare, participare, interacțiune, atât în rândul elevilor, cât și între partenerii implicați în proiecte. Câteva aspecte din valențele formative ale parteneriatelor și proiectelor educaționale în dezvoltarea inteligenței emoționale:

- formează deprinderi de muncă în echipă, fiecare copil contribuind la succesul echipei, învățând să accepte părerile celorlalți ;
- parteneriatele trezesc interesul pentru cercetare, dezvoltă spiritul de colaborare și intra-jutorare, sporesc încrederea în forțele proprii ;
- creează cadrul propice pentru a colabora, a învăța să-și exprima părerile, gândurile, bucuriile, speranțele ;
- cei timizi, cei mai puțin activi, au ocazia să-și descopere calități pe care nu știau că le au ;

- la finalul fiecărei activități se realizează “dovezi” ale muncii în echipă : fotografii , portofolii, albume, pliante, etc. care pot deveni adevărate modele pentru ceilalți copii.

Socializarea nu este un proces mărginit și temporar, pentru că orice individ trebuie să se adapteze permanent schimbărilor care apar, fiind tot timpul supus unor cerințe și provocări sociale. Emoțiile joacă un rol deosebit în viața noastră, determinându-i calitatea și manifestându-se în orice tip de relație, la locul de muncă, între prieteni, în familie. Cei mai mulți dintre noi nu vrem să cunoaștem sentimente precum frica, furia, dezgustul, tristețea sau disperarea. Și totuși, nu am putea trăi fără aceste emoții. Problema e cum le gestionăm!

Bibliografie:

1. Roco, Mihaela - *Creativitatea și inteligența emoțională*, Ed. Polirom, Iași, 2001;
2. Goleman, Daniel - *Inteligența emoțională*, Ed. Curtea Veche, București, 2008;
3. Armstrong, Th.- *Ești mai inteligent decât crezi. Un ghid al inteligențelor multiple, pentru copii*, Ed. Curtea Veche, București, 2012.

„Lumea copiilor”-Proiect educațional, părinții, parteneri direcți la orele de lectură;

„Spune STOP violenței”, Parteneriat cu IPJ Cluj, reprezentat prin comisar Gina Pop

Proiect educațional „ Mihai Eminescu, Luceafărul poeziei românești”- parteneriat clasa I B

„Excursie Cluj-Napoca-Alba-Iulia-Sibiu”
Parteneriat clasa a IV-a

„Spune stop bulling-ului ”
Parteneriat clasa a III-a A

GÂNDURI LA SFÂRȘIT DE LICEU

Iubire fără educație poate exista dar educație fără iubire, NU!

La început învățătorul, apoi profesorii, descoperă virtuțile primordiale ale copilului și îl inițiază pe calea cunoașterii, ajutându-se de iubire și rațiune. Adevăratul profesor stăruie în a-i dezvolta copilului/tânărului, pornit pe drumul vieții, bucuria cunoașterii, disciplina sufletească, capacitatea de a-și realia îndoielile și neliniștea, ocolind obtuzia și obscurantismul.

Toate acestea nu se pot face fără iubire; iubire de elev și menire, elemente ce îl impun în fața comunității, a elevilor, ca model. Prin iubire și model pedagogic Profesorul, crează tiparul după care educația este cea care decide destinul uman, ori de câte ori educația este transformată în plăcere și în intimă convingere.

Eleva POPA-STOICAN ALEXANDRA, clasa a XII-a B

Anii de liceu trec, dar amintirile vor rămâne mereu ale noastre...

Acum aproape 4 ani treceam pragul clădirii pe care am cunoscut-o de când eram un puști într-un mod diferit: eram licean. Cu toate că locul mi-era familiar, ma simțeam ușor emoționat pentru ce avea să urmeze. Timpul a trecut parcă prea repede; am avut parte de momente frumoase, momente de bucurie, momente sufocante, momente grele, am râs și am avut emoții.

Ca și colectiv, nu pot spune că am fost o clasă unită. Fiecare ne-am urmărit propriile interese, formând grupulețe cu care să ne identificăm. Persoana care a încercat cel mai mult să ne unească a fost doamna dirigintă, care ne-a fost alături în problemele întâmpinate.

Profesorii au încercat, fiecare prin metode proprii să ne transmită cunoștințe și lecții. Unii au păstrat ipostaza de dascăli, pe când alții ne-au fost apropiați și ca persoane. Un astfel de profesor pentru mine a fost domnul

profesor de informatică, care pe lângă că m-a ajutat să-mi pun bazele profesiei pe care vreau să o am, m-a făcut să mă bucur de fiecare dată când am trecut ușa laboratorului de informatică. Era altceva, decât o sală de clasă obișnuită: aici am primit lecții practice de viață, sfaturi și încurajări.

Domnul „profesor Bogo” ne-a povestit istoria Clujului prin multe tururi frumoase, glume și lucruri neștiute. Doamna profesoară de fizică ne-a oferit oportunitatea să participăm la Proiectul Euroscola. Acesta a fost un periplu prin Europa și a cuprins o zi de neuitat în Parlamentul European.

Cea mai inedită experiență a fost participarea ca voluntar la IMO unde, deși a fost obositor, am cunoscut persoane de vârsta mea cu aptitudini neobișnuite la matematică și pe care a trebuit să le îndrum pe parcursul a 9 zile.

Liceul a fost și este o perioadă de care nu voi uita niciodată. Am fost format ca și persoană în acești ani...

... ani care vor face parte din mine pentru totdeauna.

Elevul MARTINOVICI DAVIAN, clasa a XII-a A

Pentru mine familie este universul protector în care ma simt confortabil. Școala reprezintă a doua familie, locul care te dezvoltă și care te pregătește pentru viață.

Anii de liceu au reprezentat, pentru mine, una dintre cele mai frumoase amintiri. În aceștia am descoperit prieteni minunați, locuri frumoase și am avut ocazia să particip la diferite activități care m-au ajutat în dezvoltarea personală, alături persoane și cadre didactice pe care nu le voi uita.

Eleva ȘTEFAN ADINA, clasa a XII-a B

Experiența de ghid de la Olimpiada Internațională de Matematică a fost probabil cea mai mare oportunitate pe care am avut-o în liceu, oportunitate pe care aș repeta-o oricând cu mare drag. Am avut ocazia să întâlnesc niște oameni extraordinar de talentați la ceea ce fac, foarte inteligenți, pe care mă

bucur să îi numesc acum prieteni. Eu am fost ghidul delegației din Africa de Sud. Îmi voi aminti mereu prima plimbare prin oraș pe care am făcut-o cu cei din delegație și surprinderea lor legată de lucrurile pe care le relatam despre orașul nostru, dar și momentul despărțirii care a fost printre cele mai emoționante momente pe care le-am trăit vreodată. Mă bucur enorm de mult că am primit această șansă unică și ca am reușit să cunosc persoane pe care abia aștept să le revăd, cu prima ocazie.

Îmi voi aminti mereu acele momente care au contribuit într-o mare măsură ca experiența mea de licean să fie una de neuitat.

Eleva **COLCERIU DIANA**, clasa XII –a B

Din cele mai mari considerente personale, pot afirma că liceul a fost o etapă importantă din viața mea, chiar o "mini familie", în care am trăit aproape 4 ani. Toată stima și respectul pentru colegii și profesorii care au depus un interes în dezvoltarea mea. Vă mulțumesc!

Eleva **TOMIAGĂ ANDREEA**, clasa a XII-a A

Liceul face trecerea de la copilărie la maturitate, e locul în care te confrunți cu primele probleme ale vieții tale, dar și locul în care legi prietenii pe viață. Anii de liceu sunt cea mai frumoasă și zbuciumată perioadă a vieții, de care imi voi aminti, întotdeauna, cu drag, cu un strop de bucurie, nostalgie și dorința de a întoarce timpul înapoi. Asta a însemnat pentru mine perioada liceului.

O experiență pe care mi-o voi aminti cu mare drag, este cea care a fost coordonată sub atenta îndrumare a îndrăgitei profesoare de sport, doamna Martinovici Mona, care a înscris echipa de handbal a liceului în Olimpiada Națională a Sportului Școlar, din care desigur, am făcut și eu parte. Alături de dânsa și colegile mele, cu care am format nu doar o echipă, ci și o familie, am izbutit să câștigăm faza locală și județeană disputată în Cluj, fiind repartizate să

jucăm și în etapa pe țara care a avut ca loc de desfășurare cunoscutul oraș, Brașov. Am fost foarte motivate, determinate să facem o figură frumoasă, să facem cunoscut numele liceului în țara printr-o atitudine pozitivă. Dorința a fost îndeplinită, reușind să ne poziționăm pe locul al patrulea, un loc onorabil, în viziunea mea.

Pot spune că educația și familia au reprezentat pentru mine două concepte fundamentale, interdependente. Am reșit ca în cadrul liceului să-mi creez o a doua familie, să descopăr faptul că dincolo de familia mea autentică mai exista una, însa în cadrul căreia nu există “mama”, “tata”, ci doar noi, elevii care formăm o familie diferită, dar care are la bază principiile unei familii standard: iubire, devotament, încredere, respect, susținere etc.

Personal, sper ca holurile liceului să fie împânzite cu la fel de mult entuziasm și fericire asemeni când era și generația mea și contribuia la această atmosferă minunată. Mereu imi voi aminti cât de frumoase au fost momentele liceului, care au zburat mult prea repede, dar care m-au maturizat, m-a învățat să privesc viața cu alți ochi. Sper doar ca și generațiile viitoare să arate la fel de multa fericire că fac parte dintr-un asemenea colegiu.

Rămas bun liceu drag, cu tot ceea ce însemni tu...

Eleva **BANDE ALEXANDRA**, clasa a XII-a B

Cei 4 ani de liceu... nu aș ști cum să îi descriu, dar știu sigur că au fost o etapă de neuitat din viața mea. Plină de sușuri și coborâșuri, cu amintiri frumoase, dar și mai puțin frumoase, această etapă și-a pus amprenta asupra sufletului meu și asupra persoanei care sunt acum.

Nu pot să spun că am fost cea mai activă persoană în acești ani cât am fost elevă a Colegiului Național “George Barițiu” pentru că nu am foarte multe implicări la concursuri și olimpiade, dar cele la care am fost, sigur, au însemnat ceva pentru mine.

Să începem cu concursul la care am participat 3 ani la rând și anume “Spune

povestea locului tău” organizat de Facultatea de Istorie din Cluj-Napoca. Împreună cu domnul profesor Vladimir Bogosavlievici am elaborat o prezentare cu care în primul an am luat Mențiune II și am fost foarte mândră. Un alt concurs la care am luat parte 2 ani la rând a fost cel de teatru organizat de un liceu din Oradea intitulat “Școala fără violență”.

În consiliul elevilor m-am implicat timp de 3 ani, iar în clasa a 12-a am fost reprezentată a elevilor în Consiliul de administrație al liceului. În clasa a 10-a am fost coordonator la “Gala Barițiu” și șefa departamentului financiar.

Anii de liceu vor rămâne mereu în sufletul meu și cu siguranță, cu mici excepții, desigur, îmi va fi dor de momentele petrecute în Barițiu.

Eleva CĂLUGĂR FRANCESCA, clasa a XII-a A

2020, final de clasa a XII-a!

La începutul anului școlar, mă gândeam cu groază la această perioadă, nu în sensul muncii pe care va trebui să o depun, ci din punct de vedere al pregătirii mele sufletești. Toți cei patru ani trecuseră ca niște ore, iar acum ceasul bătea ora 12.

Împlinisem 18 ani, dar nu aveam gândirea unui om adult. În acest sens, familia mi-a fost de ajutor, deoarece m-a încurajat să privesc lumea cu alți ochi, ajungând la concluzia că nu notele de la școală te fac neapărat un om de succes, ci abilitatea de a confrunța problemele și de a găsi soluții.

Soluția avea să capete o turnură neașteptată, când pe data de 13 martie 2020, școlile s-au închis din cauza pandemiei create de COVID-19, fiind izolați în casă pentru aproximativ două luni. Am fost obligați să ne resetăm sistemul de valori, poate chiar opțiunea profesională.

Personal, mi-am dat seama că indiferent de vremuri, în familie voi găsi întotdeauna iubire, iar școala va încerca să ofere educație.

Elevul COROIU MIHAI, clasa a XII-a A

generatia 20....nu stiu, e norocoasă?e ghinionistă? în clasa noastră, XII A,am cunoscut, încă de la începutul drumului, ce înseamnă pierderea, suferința, durerea; am conviețuit 4 ani de zile peste 30 de suflete, trecând prin multe:încercări,aventuri, obstacole.

Privim cu durere spre clasa a 9-a,când, din cei 32 de elevi, s-a ajuns ca 31 să fie nevoiți să participe la niște funerarii...ale celui de al 32-lea coleg.

Acum, în clasa a 12-a, când ar fi trebuit să ne petrecem ultimele luni de liceu împreună, născând amintiri, experiențe, iata, că ne-a fost luata această oportunitate.

Ce altceva ne-am mai putea dori? Cât de mult am gresit, de ni s-au întâmplat toate acestea?

Nu putem sti. Însa, ce stim, este ca Dumnezeu vegheaza asupra tuturor acestor lucruri. El a rânduit aceste "necazuri" asupra noastră; putem sa pretuim aceste lucruri, și să începem, măcar acum, să pretuim calitățile omenești: colegialitatea, iubirea, stima, respectul!

Nu putem spune că am fost o clasă perfectă, însă, în ciuda contextului în care am petrecut liceul, putem afirma că noi, generația 20, am reușit să înfruntăm totul, și să ne creem propriile principii.

Elevul COVACIU ALIN, clasa a XII-a A

Ultimele gânduri din liceu.

Școala online și modul în care aceasta ne-a determinat să vedem realitatea.

Iată că au sosit și ultimele clipe din liceu, ultimele momente pe care le vom petrece împreună ca și colegi. Cel puțin așa credeam că va arăta începutul unui discurs atunci când am început clasa a XII-a.

Sfârșitul anilor de liceu se apropie vertiginos, dar acest final arată, pentru noi, mult mai diferit decât a arătat pentru orice generație de până acum. Suntem constrânși de împrejurări să punem capăt ciclului liceal fără o

festivitate de absolvire, în cadrul căreia să ne putem lua la revedere de la profesorii care ne-au îndrumat în toți acești ani, dar și fără banchet, care reprezenta un eveniment foarte important din viața noastră de liceeni. De asemenea, ultima oră de dirigenție nu va mai avea loc, iar noi vom ajunge să pășim pe un drum cu totul nou în viața noastră, fără a fi reușit să încheiem acest capitol cum se cuvine.

Să privim totuși pentru o secundă situația actuală în care cu toții ne aflăm. Această pandemie, pe care cred cu tărie că toți o vom ține minte toată viața, a influențat în mod considerabil pregătirea pentru cel mai important examen din viața noastră de până acum, bacalaureatul. Astfel, toate orele s-au mutat în mediul online, ceea ce are atât părți negative, cât și pozitive.

Pe de o parte, cu toții am realizat durul adevăr, acela că nu ne vom mai putea petrece ultimele luni de liceu cu colegii și profesorii purtând conversații reale și prin real mă refer la cele mai însemnate legături interumane care se clădesc prin discuții față în față.

Pe de altă parte, consider că am învățat foarte multe în această perioadă de școală online, atât noi elevii, cât și profesorii. Nu mă refer neapărat la a învăța să ne descurcăm pe internet, pentru că, toată lumea știe că noi suntem o generație obișnuită cu această lume digitalizată. Mă refer la ceea ce am descoperit unii despre alții în această perioadă, fapt care trece dincolo de ecranul unui laptop sau al unui telefon. În primul rând, am realizat cât de dor ne va fi de profesori, dar și faptul că am reușit să lăsăm o urmă, cât de mică, în sufletele acestora. Am realizat cât de tare ne-am atașat de acești oameni care ne-au deschis calea cunoașterii arătându-ne noi drumuri.

De asemenea, ne-am dat seama cât de mult ne vom lipsi unii celorlalți. Micile certuri din acești ani de liceu, parcă s-au șters cu buretele. Am înțeles că zilele nu mai sunt la fel de amuzante dacă nu ne întâlnim la școală, dar și faptul că pentru noi, colegii noștri au reprezentat o mare parte a vieții cotidiene în acești ani. Aș vrea să amintesc de vorbele lui Albert Camus din lucrarea „The

Stranger” : „After a while you could get used to anything”. Acest citat se referă la faptul că, după o perioadă de timp, ne putem obișnui cu orice situație. Am găsit acest citat întâmplător, însă am considerat că reflectă foarte bine situația în care ne aflăm. A trebuit să acceptăm situația dată, și să realizăm că în mai puțin de o lună vom păși pe drumuri separate, pe cont propriu. Întotdeauna am știut că acest moment va veni, momentul în care vom avea viitorul în propriile noastre palme, dar niciodată nu ne-am imaginat că totul se va termina atât de brusc.

În final, aș vrea să mă îndepărtez o clipă de la ideea centrală legată de școala online și efectele sale asupra noastră, și să pun accent pe partea mai puțin tehnică a situației. Aș vrea să spun că, pentru mine personal, acești ani au fost cei mai frumoși și aceste ultime luni nu mă vor îndepărta niciodată de oamenii cu care am conviețuit atâta timp și care au reprezentat a doua mea familie, ba chiar aceste luni au reușit să mă aducă mai aproape de ei, cu gândul și sufletul, nu fizic. Am realizat ce legături solide am reușit să creez cu unii dintre colegii mei în acești ani, legături care, dacă nu au fost rupte în această perioadă, pot trece peste orice impediment.

Aș vrea să închei prin a spune că le mulțumesc profesorilor pentru că au crezut în noi și ne-au pregătit pentru viață, iar colegilor mei aș vrea să le urez să-și îndeplinească toate scopurile și idealurile în anii ce vor urma. Mă bucur că am avut ocazia să fac parte dintr-un așa colectiv de oameni frumoși din toate punctele de vedere, oameni care și-au lăsat amprenta în viața mea și la care mă voi gândi cu drag mereu.

Eleva **COLCERIU DIANA-FELICIA**, clasa a XII-a B

Educația e probabil cel mai valoros lucru deținut de un om. Cel puțin pentru mine așa e. În tot timpul petrecut la școală, în toate acele zile și ore nenumărate, am învățat că de fapt nu educația contează ci statutul tău social.

La început am fost cea persoană care era exclusă din nenumăratele activități pe care le ai împreună cu restul colegilor. Mai apoi acest lucru s-a schimbat, am avut noi colegi absolut fantastici, dar am ajuns față în față cu sistemul de învățământ românesc, în care notele cersite și umflate valorează mai mult decât actualele cunoștințe.

Apoi am intrat la liceul la care am fost repartizată în baza unor note puse de profesorii ce m-au descurajat în a învăța în toți anii de gimnaziu. În primul an de liceu am văzut probabil pentru prima dată ce înseamnă să fii individualizat în baza orașului în care te-ai născut. Și m-am întrebat de multe ori ce legătura are algoritmul unui calculator și notele acordate nejust cu interesele mele și punctele forte.

Apoi m-am mutat, din nou. De această dată în clasa cu care îmi voi petrece ultimii 3 ani de liceu. Și aș face aceeași alegere, de ar fi să mă reîntorc în timp.

În acești 3 ani am învățat multe lucruri și am reinvățat altele nenumărate. Am văzut cum o clasă poate deveni dezbinată din cauza unei tiranii nejuste și am văzut cum o materie poate deveni plăcută pentru că profesorul e corect și respectuos față de elevii săi. Mi-am făcut prieteni alături de care am trăit momente de neuitat și care mi-au făcut acești ani de școală cei mai frumoși de până acum.

Școala m-a învățat multe lucruri. Cel mai important dintre ele, faptul că sistemul de învățământ românesc, acel sistem pe care foștii mei profesori îl venerau din simplul fapt că e superior celui moldovenesc, e nimic altceva decât o glumă proastă, un eșec al educației. Marea majoritate a cadrului profesoral valorează cuvinte indulgente și aparente false în favoarea cunoștințelor reale și respectului onest. Am învățat în două țări, am trecut prin două sisteme de învățământ aparent diferite, dar de fapt mult mai asemănătoare și totuși aproape egale. Dacă în gimnaziu eu eram de partea celor dispuși de profesori, în liceu m-am găsit pe celalalt mal. Probabil cea mai mare

dezamăgire a mea din liceu e sa văd deseori cum colegii mei, fără nicio vina, primeau același tratament de care am avut și eu parte si nu puteam sa fac nimic să-l opresc. De altfel, de indrazneam, auzeam amenințări cu inspectorat și minister.

Experiența mea de liceu, totuși a fost una frumoasa. Am avut oportunitatea sa fac multe lucruri pe care în alte circumstanțe nu le-aș fi făcut niciodată. Am fost în parlamentul european, am participat la IMO, am mers la editii de Public Speaking și nenumărate olimpiezi, am participat la programe ca și DpIT, am participat la nenumărate voluntariate și am călătorit singura. De fiecare data am avut curajul sa fac aceste lucruri pentru ca am fost incurajata de profesorii și prietenii din liceu.

Pentru acest lucru le mulțumesc profesorilor care m-au văzut pe mine și pe colegii mei ca persoane, care ne-au respectat în toți acești ani și care au fost corecti fata de noi toți. Mi-ați făcut acești ani mai frumoși.

Eleva **GRECEA ADRIANA**, clasa a XII-a A

Familia pentru mine înseamnă tot. Ei sunt oamenii care mereu m-au sprijinit, mi-au fost alături și știu că vor rămâne lângă mine indiferent de situație. Sunt cei care m-au format și m-au ajutat să devin omul care sunt azi.

Școala, pentru orice elev, e un locul în care merge cu groază, dar chiar și așa, e un loc minunat. Acolo se leagă prietenii care pot dura o viață și se construiesc amintiri minunate. Se creează o a doua familie pentru fiecare dintre noi.

Eleva **SFÂRLEA IULIA**, clasa a XII-a A

Am chicotit ani de zile împreună în aceeași sală, am copiat împreună când s-a putut, dar azi totul s-a terminat. Am legat prietenii frumoase , cu bune și rele, am trecut peste toate . Le multumesc profesorilor pentru răbdarea și sprijinul acordat în această călătorie a cunoașterii și a devenirii omului matur.

Citez Bacovia :

*“Liceu, - cimitir
Al tinereții mele -
Pedanți profesori
Și examene grele...
Și azi mă-nfiori
Liceu, - cimitir
Al tinereții mele!”*

Elevul **KALLOS ANDREI** , clasa a XII-a A

Familia pentru mine este sprijinul cel mai important, ei m-au ajutat să îmi creez un drum în viață, cu pași rezeși. În preajma membrilor familiei mă simt cea mai iubită și mai răsfățată. Încrederea, sinceritatea și iubirea sunt stâlpii cei mai importanți care ne susțin relațiile armonioase.

Școala este leaganul inițierii în tainele cunoașterii: muncă și daruire, pasiune, educație și cultură. Prin intermediul școlii am evoluat, am reușit să acumulez o serie de informații ,care mă vor ajuta în viață. Profesorii joacă un rol important în viața elevilor, deoarece pot fi modele ale acestora; cu ajutorul lor reușim să ne găsim drumul spre o carieră profesională.

Eleva **MARIȘ OANA**, clasa a XII-a A

*Simt ca mă destram
Ca un ghem de ață
Mi-e frica să nu pierd ce am
Totul e în ceață.*

*Mi-e frică să nu plece
Când el se duce, viața mi se scurge,*

*Îl țin legat, nici măcar să nu încerce,
Dar când îl leg , face cumva și fuge.*

*Dacă te duci,
Nu te du' să fugi,
Du-te la pas, ca un compas
Învârte-te în cerc și fă popas.*

*Eu te ajung din urmă
Ori că-s eu, ori a mea umbra
Nu te feri de mine,
Nu-ti aminti de noi, asemenea unor ruine.*

*Îmbrățișează ce am fost odată!
Cuprinde-mă ca prima dată,
Al nostru basm să-l continuam
Eternitatea să o aflăm.*

Viața este scurta...

Așadar, să facem amintirea despre noi, cât se poate de lungă.

Poți alege să plantezi un copac, să scrii o poezie sau să-i oferi unei persoane o amintire de neuitat... Consider că fiecare modalitate pe care o alegi acum, în prezent, de a-ți marca prezența pe pământ, este un motiv pentru a te bucura de eternitate.

Atitudinea va determina altitudinea la care vei ajunge.

Mă consider o norocoasă, căci datorita implicării mele am ajuns...la peste 1300 km depărtare de casa: în Grecia, iar mai apoi în Croația, în cadrul proiectului internațional Erasmus. Aș putea spune multe despre acest proiect care a marcat profund anii mei de liceu. La început eram temătoare. Mă

întrebam dacă într-adevăr locul meu este sau nu acolo, dar am aflat după ce am ales să fiu implicată trup și suflet, că dacă aș fi refuzat, ar fi fost una dintre cele mai mari greșeli a vieții mele. Un schimb de experiență minunat, unde am întâlnit locuri nemaivăzute și persoane demne de păstrat în amintire. Am învățat că deși te atașezi de oameni, peisaje și întâmplări, uneori nu poți lua la pachet tot ce întâlnești în această călătorie a vieții, chiar dacă ai vrea. Nicio experiență nu se repetă, fiecare în parte este unică și nu poate fi reprodușă...

Cred și sper că am lăsat și eu la rândul meu amprenta în locurile pe care le-am vizitat și în sufletele persoanelor în care am intrat. Sper că va dăinui mereu și că amintirea noastră va fi... cât se poate de lungă.

Eleva **ORZEI LAURA**, clasa a XII-a B

Pentru mine familia reprezintă totul. Familia este rădăcina de la care pleacă toate pentru că este locul în care te naști, crești, te formezi ca persoană și dobândești trăsăturile inițiale de caracter. În familie ai parte de iubire și educație, astfel evoluția ta are la bază familia ta.

Școala este a doua familie. Profesorii reprezintă părinții care ne educă și ne oferă sfaturile necesare, iar elevii reprezintă copiii. La școală petreci o mare parte a adolescenței, legi prietenii strânse, înveți, beneficiezi de educație, primești și oferi iubire, ți se îmbogățesc cunoștințele și personalitatea ta se modelează, se îmbunătățește; școala este locul în care evoluezi.

Eleva **BUNEA DENISA**, clasa a XII-a B

Școala nu ne-a învățat niciodată cum să ne luăm rămas bun...Și totuși, acum suntem față în față cu despărțirea. Despărțirea de liceu, de prieteni, de copilărie, de o parte din suflet, o parte în noi. Dacă mă uit înapoi, constat că nu mai sunt același om care a pășit cu entuziasm pe pragul școlii. M-am schimbat. Ne-am schimbat împreună. Nu știu să spun dacă în bine sau în rău, dar cu siguranță acum știm mult mai multe lucruri ca atunci.

E ironic cum au trecut anii. Am fost împreună 4 ani, 4 ani în care am trecut prin teste și ascultări ca firul prin ac. S-au legat prietenii strânse, ne-am format amintiri valoroase, am aspirat mereu să ne descoperim pe noi înșine, să aflăm cine suntem, încercând poate să ne regăsim...și am făcut asta împreună. Ne-am certat și ne-am împăcat, am râs și am plâns, am fost acolo unii pentru alții și ne-am susținut, iar asta ne-a apropiat.

Și acum se încheie și ultimul capitol din viața de elev al fiecăruia dintre noi. Un capitol în care mai ieri pășeam cu emoție și speranțe, de-a lungul căruia am avut de învățat multe, dar mai ales să fim oameni, și din care vom ieși acum, mai curajoși poate, pentru a ne putea aventura în locuri noi cu alți oameni. Am ajuns într-un punct în care universul copilăriei s-a transformat brusc într-un univers al maturității plin de enigme.

Viața omului, începând de la naștere și până la final, este o călătorie plină de aventuri, unele plăcute, altele dificile. Viața este o drumeție încărcată de suferințe și coborâșuri, bucurii și neplăceri, succese și dezamăgiri.

...aceste gânduri mi-au venit în minte când m-am gândit la liceu și la ce a fost în acești 4 ani.

Eleva RALUCA MĂTIEȘ, clasa a XII-a A

Unde a dispărut timpul? Când s-au scurs patru ani? Oare cu ce vom pleca din pragul liceului?

Probabil o să ieșim cu lecții, cu lecții de la matematică, de la română sau de la alte materii, dar cel mai important cu lecții de viață și modele pe care voi, stimați profesorii, ni le-ați oferit de-a lungul celor 4 ani de liceu. Ne-ați deschis multe uși prin care noi am reușit să vedem viitorul, cât de uimitor acest viitor poate fi pentru fiecare dintre noi, dar am fost nevoiți să constatăm că acest viitor poate fi atins doar cu multă muncă și străduință.

De asemenea, să nu uit de dragii mei colegi, colegi, împreună cu care am reușit să trec prin bine și rău și cu care am reușit să leg prietenii care sper să

țină cât mai mult. Am rămas cu o grămadă de amintiri frumoase create împreună cu voi, amintiri care o să le prețuiesc toată viață.

Noi ne pregătim să plecăm, fiecare înspre căi diferite, neștiind unde ne va duce viață, tot ce rămâne în urmă sunt doar urmele pașilor noștri în liceul care pentru 4 ani ne-a fost a două casă,

Liceul care va rămâne în inimile noastre pe vecie.

Elevul **SEBENI RĂZVAN**, clasa a XII-a A

Educația unei persoane nu ține cont de cât de multe concepte a reușit o persoană să învețe, ci de maniera cu care reușește aceasta să le împărtășească cu ceilalți.

Școala îți dă libertatea de a studia așa cum vrei. De la a învăța pe de rost cu o zi înainte de test, până la a înțelege materia studiată și a rămâne cu niște cunoștințe.

Elevul **TEREC ANDREI**, clasa a XII-a A

Ce înseamnă educația pentru mine ? Educația este un proces îndelungat, care nu presupune doar mersul la școală și învățarea, ci și sedimentarea unor noțiuni teoretice, a unor principii și a unor experimente care ne transformă, ne face să devenim ceea ce suntem azi. Începutul educației coincide cu începutul vieții noastre, cu primii ani de viață și cu educația moștenită de acasă. Datorită ei, putem face alegerile corecte în viață. Educația continuă în momentul în care ajungi la școală, unde pe lângă educație, aprofundezi în cunoștințe.

În școală, chiar și orele de dirigenție au rostul lor, au un folos în educarea noastră ca elevi. Educația începe în primii ani de viață și va fi permanent asupra noastră, tot restul vieții, ca o formă de învățare. În momentul în care ajungi pe propriile tale picioare, știi să îți realizezi propriile tale nevoi și idei, educația va fi răspândită mai departe. Desigur, rolul cel mai important în educația fiecărui individ, alături de școală îl are familia. Din această micro

societate, numită familie, pornește tot traseul vieții- percepția asupra vieții, stilul de viață, credința, moralitatea și conduita personală.

Așadar, putem observa, că educația nu ține numai de însușirea unor norme sociale specifice traiului uman sau de un anumit tip de comportament, ci își are originea în mediul de dezvoltare al individului și în percepțiile sale despre lume, deoarece acestea îl vor însoți de-a lungul existenței sale.

Elevul **TOMA DAN-ADRIAN**, clasa a XII-a A

Gândurile mele după 4 ani de liceu sună cam așa: în acești ani de liceu am trecut prin experiențe care m-au format ca om și m-au făcut să văd viața cu alți ochi, am întâlnit profesori pe care o să mi-i amintesc toată viața pentru gândirea și caracterul lor, care m-au impresionat și cel mai important lucru e că am legat prietenii, care vor dura toată viața.

Elevul **BAN CLAUDIU**, clasa a XII-a C

Cei patru ani de liceu au fost cei mai speciali, minunați și plini de surprize din viața mea. Au fost patru ani în care am avut oportunitatea să cunosc oameni cu adevărat speciali, de la care am învățat doar lucruri minunate. Dacă aș mai avea o dată oportunitatea să dau admiterea la liceu, aș alege negreșit Barițiu din nou.

Eleva **BÎLC OLIMPIA**, clasa a XII-a C

Mai sunt câteva zile până la finalul unui drum început în urmă cu patru ani, drum pe care am pășit cu emoție prima dată, un drum de-a lungul căruia am învățat să fiu ceea ce sunt în prezent. Poate că nu am fost suficient de înțelegător cu profesorii mei. Acum, la final de drum, vreau să le mulțumesc, spunându-le că munca lor nu a fost în zadar. Și colegii mei știu că îmi vor lipsi; viața ne va duce pe căi diverse. Am învățat împreună valorile importante:

respect, sinceritate, încredere. Diferiți și unici, știu că ne va fi dor la unii de alții peste ani.

Elevul **BRICIU ALEXANDRU**, clasa a XII-a C

Cel mai greu e să mă despart de tot ce a devenit obișnuință în ultimii 4 ani; tot stresul, zâmbetele, chiulul, acum sunt doar amintiri. Probabil dacă nu intram în atâtea probleme în liceu nu era la fel.

Eleva **CHARBAK MAYA**, clasa a XII-a C

Mereu am știut că ziua asta va veni, vom sta unul lângă celălalt, cu viitorul în față. Nu m-am gândit că după atâtea lacrimi și zâmbete o să ne fie atât de greu să ne luăm rămas bun de la tot ce înseamnă anii de liceu, care vor rămâne o amintire frumoasă.

Eleva **CHARBAK SARA**, clasa a XII-a C

Îmi readuc aminte cu drag prima zi de liceu, eram nerăbdătoare, dar în același timp și emoționată de a-mi cunoaște noii colegi și profesori. Acești patru ani de liceu au fost printre cei mai frumoși, am legat prietenii, am petrecut momente de neuitat, pline de bucurii, ne-am maturizat împreună și nu în ultimul rând ne-am inițiat ca oameni.

Eleva **CIOBAN MARIA**, clasa a XII-a C

Liceul este un moment dintre cele mai frumoase pe care omul le trăiește. A fost o alegere bună să fac parte din C.N.G.B., sunt recunoscător pentru toate activitățile, orele și momentele pe care le-am avut, alături de toți oamenii care m-au înconjurat, vă iubesc, Tudor.

Elevul **COCOI TUDOR**, clasa a XII-a C

În cei 4 ani de liceu am învățat că totul devine mai interesant și plăcut dacă dai dovadă de puțină implicare și în organizarea administrativă a clasei și a liceului.

Eleva **COZMA ALEXANDRA**, clasa a XII-a C

Trebuie să te duci la școală. Trebuie. Trebuie să te duci la liceu. Trebuie să-ți iei o diplomă. Pentru că educația este singurul lucru pe care nimeni nu-l va putea lua înapoi de la tine. Iar asta merită această investiție. (Michelle Obama.) Consider că acum 4 ani, când luasem decizia să optez pentru Colegiul Național “George Barițiu”, a fost o alegere înțeleaptă.

Eleva **CRIȘAN DENISA**, clasa a XII-a C

Acești ani, anii de liceu, m-au învățat multe: “Trăiește ca și cum ai muri mâine. Învăță ca și cum ai trăi o veșnicie.” Nu voi uita niciodată învățăturile prețioase cu care am rămas, lecțiile de viață și în special profesorii, care ne-au construit caracterele solide și ne-au stabilit principii de viață corecte. Rămâi cu bine, drag liceu!

Eleva **CUREA ANDA DESIREE**, clasa a XII-a C

Pe parcursul acestor 4 ani petrecuți împreună, am învățat ce înseamnă să fii om, dar mai important cum să devii om. Tot aici am reușit să cunosc oameni deosebiți, care de-a lungul acestor ani mi-au fost colegi, dar și cu care am legat prietenii. Aș vrea să le mulțumesc profesorilor pentru efortul depus, pentru sfaturile date și pentru că m-au ajutat să îmi aleg un drum în viață.

Eleva **DOGHI NATALIA**, clasa a XII-a C

Pentru mine liceul a însemnat cea mai frumoasă experiență din viața mea! În acești 4 ani am avut parte de momente atât plăcute, cât și neplăcute. Vreau să îi mulțumesc cadrului didactic care a avut grijă de noi, să creștem

asemeni unor oameni responsabili, și mai vreau să le mulțumesc colegilor mei, alături de care mi-am făcut atât de multe amintiri, pe care mai târziu le voi privi cu drag! Adio, liceule!

Eleva **GAVREA LARISA**, clasa a XII-a C

Le mulțumesc profesorilor pentru educația primită. Am învățat că profesorii sunt biletul nostru către succes.

Elevul **IRIMIAȘ SEBASTIAN**, clasa a XII-a C

Cu siguranță acești 4 ani de liceu sunt cei mai frumoși ani din viața mea, au reprezentat cea mai frumoasă experiență, datorită faptului că am cunoscut persoane uimitoare și mi-am făcut alături de ele amintiri de neuitat.

Eleva **MAXIM BIANCA**, clasa a XII-a C

Pentru mine cei 4 ani de liceu au însemnat mai mult decât școală și cunoștințe noi, au însemnat prietenie, experiențe, glume. Pentru mine experiența liceală a fost cel mai bun lucru și regret că se va termina, dar plec cu gândul că am rămas în urmă cu prieteni pe viață și îndrumarea profesorilor mei, am rămas cu o familie! Și sunt recunoscător!

Elevul **MORAR OCTAVIAN**, clasa a XII-a C

Perioada liceului a fost una plină de amintiri și învățături pentru mine, îmi pare rău că s-a terminat, deoarece în ultima perioadă am început să ne înțelegem bine cu toții, o să-mi fie dor de clipele petrecute în liceu!

Eleva **MUREȘAN AMALIA**, clasa a XII-a C

Nu voi uita niciodată clipele trăite lângă colegii cu care am stat în bancă, nici temele care îmi erau povară și nici ieșitul cu prietenii după școală. Îmi va fi dor de anii de liceu, iar aceștia vor rămâne mereu în sufletul meu.

Eleva **OLTEAN LAVINIA**, clasa a XII-a C

Poate nu suntem cea mai bună generație a acestui liceu, dar cu siguranță suntem generația care a intrat în istorie. Am intrat în istorie ca generația care nu a avut o festivitate de sfârșit de an, nu a avut banchet de clasa a XII-a, dar ne-am avut unul pe altul, când un virus “ciudat” a paralizat lumea și împreună am descoperit că “a merge cu un prieten prin întuneric este mult mai bine decât a merge singur prin lumină”. Noi suntem GENERAȚIA 2020.

Eleva **PETROVAN ALEXANDRA**, clasa a XII-a C

Dacă aș putea rezuma în puține cuvinte cei 4 ani de liceu, aș spune că m-au dus mereu tot mai departe în realizarea succesului și mi-au adus persoane dragi, cu care am trecut prin experiențe minunate.

Eleva **POCOL PAULA**, clasa a XII-a C

Liceul. Poate fi greu, enervant, ciudat, iritant etc. Dar trebuie să recunosc că îmi va fi dor de el.

Elevul **POPINĂ-RUS ALEXANDRU**, clasa a XII-a C

Timpul a trecut atât de repede, încât realizez cu greu că am ajuns la finalul liceului, prin altceva în afară de informația acumulată.

Eleva **PRISTERA MIRIAM**, clasa a XII-a C

Liceul a fost cea mai frumoasă experiență din viața mea, am întâlnit oameni minunați și am legat prietenii frumoase. Am avut parte de profesori nemaipomeniți și de un diriginte minunat.

Elevul **REZMIVEȘ ELISEI**, clasa a XII-a C

În cei 4 ani de liceu, mi-am făcut prieteni, am socializat, am râs, am plâns... Datorită acestor 4 ani de liceu, în prezent sunt o fire mai deschisă și mai hotărâtă. Totodată, mi-am dat seama ce aș dori să fac pe viitor și ce fel de persoană îmi doresc să devin. Liceul m-a învățat să fiu mai tolerantă și să încerc în fiecare zi să devin o versiune mai bună a mea. Îmi va fi dor de colegi, fiindcă doar acum pe final am început să ne înțelegem mai bine și mi-ar fi plăcut să ne maturizăm mai repede, pentru a avea mai mult timp la dispoziție să ne cunoaștem. Îmi va fi dor de tot ceea ce înseamnă școală, colegi, diriginte, colectiv...

Eleva **RUSU TEODORA**, clasa a XII-a C

Am cunoscut, în perioada liceului, colegi și profesori minunați, de care îmi voi aminti cu drag.

Eleva **SĂGMAR ANDREEA**, clasa a XII-a C

Acum 4 ani am pășit pragul școlii pentru prima dată. Frica de o nouă etapă a vieții își făcea simțită prezența, iar emoțiile își spuneau cuvântul. Astăzi cred că liceul a fost locul în care am scăpat de acea frică de cunoaștere și s-a transformat într-o experiență frumoasă, cu multe amintiri.

Eleva **SUCIU ARIADNA**, clasa a XII-a C

Acești patru ani m-au schimbat extrem de mult, m-am maturizat și am avut posibilitatea să asimilez o mulțime de informații de la profesorii noștri! Chiar dacă de multe ori eram revoltați pe profesori, eu, personal, le mulțumesc tuturor pentru ceea ce au făcut pentru mine și pentru cine am devenit. Îmi va fi extrem de dor de tot!

Eleva **VARGA IZABELLA**, clasa a XII-a C

Cei 4 ani de liceu au însemnat pentru mine o experiență de neuitat și îmi voi aduce aminte întotdeauna de fiecare moment petrecut. Am legat prietenii

frumoase și am întâlnit profesori excepționali, care mi-au fost alături și m-au condus spre succes!

Eleva **VITAN LORENA**, *clasa a XII-a C*